

SANATHANA SARATHI - LIPANJ 2017. GODINE

STEKNITE ZNANJE O SEBSTVU

Sva imena i oblici predstavljaju izraz Vrhovnoga bića, utjelovljenja mira i povoljnosti. On je postojanje, znanje, blaženstvo Apsoluta i nedvojstvo. On je istina – *satya*, dobrota – *śiva* i ljepota – *sundara*.

(Stihovi na sanskrtu)

PODNOSITE SVE NEVOLJE S ISTOM STALOŽENOŠĆU

Utjelovljenja ljubavi!

Ljudima je najvažnije znanje – *mānavana jñāna uttama*. Postoje razni oblici znanja u svijetu kao što je svjetovno znanje, znanje pisanja, znanje plesanja, znanje sviranja i tako dalje. Ali od svih tih vrsta znanja, znanje o Sebstvu je najplemenitije. Svjetovno ili fizičko znanje korisno je da se možemo snalaziti u životu i steći ime. Ali znanje o Sebstvu pruža nam zadovoljstvo sobom i mentalni mir.

Ispunite tijelo slatkoćom ljudskosti

Od svitanja do sumraka svi se bore da steknu sredstva za život. Čovjek ne može živjeti bez sredstava za život. Međutim, ta se sredstva temelje na svjetovnom znanju koje je samo reakcija, odraz i odjek stvarnosti. Ali znanje o Sebstvu je vječno i odnosi se na istinu i ostale trajne vrijednosti. Svjetovni način gledanja na svijet ne može darovati znanje o Sebstvu. Učenici Ādi Śāṅkare opširno su proučavali svjetovno znanje. Kad je Śāṅkara opazio jednog čovjeka koji je ponavljao gramatička pravila panini, prišao mu je i rekao: “Gramatička pravila neće vas spasiti kad vam dođe kraj – *nahīn nahīn rakṣāti dukrun kāraṇa*.” Svi bi trebali slijediti put istine i postići božanskost. Čovjek bi se morao stalno truditi da stekne znanje o Sebstvu – *ātmajñāna*.

U svijetu je mnogo ljudi koji su bogati, milosrdni, moćni, obrazovani i inteligentni, ali rijetko ćete naići na ljude koji teže da steknu znanje o Sebstvu. Ljudi se stalno bore za svjetovna zadovoljstva. Blaženstvo Sebstva – *ātmānanda* i mir Sebstva –

ātmaśānti ne mogu se ostvariti svjetovnim težnjama. Ono se ne temelji na fizičkim težnjama. Prolazna je sreća i mir koji potječu iz pojedinaca, osjetilnih zadovoljstava ili predmeta. Moramo težiti da doživimo trajnu sreću i mir. Sve je prisutno u čovjeku. Znanje o Sebstvu, znanje o nedvojnosti i znanje o Apsolutu - *brahman*, sve je to prisutno u svakom pojedincu. Potrebna je stalna težnja da se to skriveno blago izvuče na površinu. Ono što je manifestirano treba biti pročišćeno kako bismo spoznali njegovu pravu vrijednost. Nakon što ste obavili rudarska iskapanja, dobit ćete dijamant u obliku kamena, koji ima malu vrijednost. Kad se izreže i njegove se plohe ulašte, on postiže veliku vrijednost. Ova vrsta pročišćenja naziva se unutarnji poriv – *samskāra*. Slično tomu, i čovjek mora proći kroz proces pročišćenja kako bi se ljudske vrijednosti koje su u njemu mogle manifestirati te promicati mir i sreću u društvu.

Rižu - *paddy* dobivate nakon žetve. Ali ne možete je konzumirati u sirovom obliku. Možete ju jesti tek kad je kuhana i kad se ukloni njezina ljuska. Vreća riže teška 100 kilograma može stajati 300 rupija, dok bi 100 kilograma riže, nakon što bude obrađena u mlinu, moglo stajati više od 800 rupija. Ne možete odjenuti pamuk u obliku u kojem je izrastao. Potrebno ga je pretvoriti u pređu, a pređu istkati u tkaninu. Tek tada iz nje možete sašiti košulju koju ćete odjenuti. To je vrijednost unutarnjeg poriva ili pročišćenja. Pročišćenje daje vrijednost tkanini. Ljudsko biće koje se sastoji od pet osjetila i uma, zajedno s njegovim mislima i uzbuđenjima predstavlja samo ljudski lik. Ali on stječe neizmjernu vrijednost kad razvije svijest i razlučivanje. Uzmite štap od bambusa i stabljiku šećerne trske. Vrijednost bambusa ograničena je njegovom čvrstoćom, dok šećerna trska postiže veću vrijednost zbog svoje slatkoće. Slično tomu, ljudsko tijelo postaje vrednije kad ga ispunimo slatkoćom ljudskosti. Kad se stabljika šećerne trske zdrobi, iz nje poteće slatki sok. Kad se sok stavi na vatru i pretvori u šećer, njegova se vrijednost mnogostruko poveća.

Slično tome, čovjek bi trebao ravnodušno podnositi sve nevolje i iskušenja u životu. Zadovoljstvo je samo interval između dvije boli. Posvuda nalazite stijene i kamene gromade. Ali kipar će isklesati kamenu gromadu u prekrasni kip nekog božanstva. Ni izvorna kamena gromada niti odlomljeni komadi nemaju nikakve vrijednosti. Poštuje se samo kip. To je posljedica pročišćenja. Naše je tijelo slično stijeni, duhovna vježba je poput kipara. To si ti, kažu *Vede*. Čovjek postaje pročišćen predanom ljubavi prema Bogu – *bhakti*, nepokolebljivim povjerenjem –

śraddhā i vjerom – *viśvasa*. Prije svega, trebali biste imati vjeru u vlastito sebstvo, to je samopouzdanje, a nakon toga vjeru u Boga. To je tajna uspjeha. Onaj tko nema vjere u sebe, ne može vjerovati ni u koga. Vjera se razvija kad se čovjek počne pitati: “Tko sam ja? Jesam li ja tijelo? Jesam li um, intelekt ili osjetila?” To su samo instrumenti. Do istine može se doći dubokim ispitivanjem, koristeći intelekt kao instrument. Kad želite oličiti zid, nije dovoljno ako imate samo boju i četku. Trebali biste i znati dobro ličiti. Nož je instrument za sjeckanje povrća. Pretpostavlja se da njime nećete ubijati ljude. Kad neki instrument koristite na pogrešan način, na sebe ćete navući kaznu. Liječnik je ovlašten da koristi kirurški nož da njime ukloni neki dio tijela. Drugi nemaju te ovlasti.

U uskoj uličici postoje dvije trgovine, jedna pokraj druge, u jednoj se prodaju tave, dok je druga kafeterija. Jednog su se dana vlasnici tih trgovina sukobili i tijekom sukoba vlasnik trgovine tavama povukao je nož na vlasnika kafeterije, što je dovelo do male posjekotine na ruci protivnika. Policija je uhitila vlasnika trgovine tavama jer nije bio ovlašten koristiti nož kao oružje. Ali kirurg otvoreno najavljuje datum operacije koja će uključivati i duboki rez na truhu. Većina tih operacija obično je uspješna. Ali ponekad se dogodi da operacija ne uspije, za što kirurga ne možemo okriviti. Tim primjerom možemo shvatiti da netko dobiva pravo samo na temelju svojih zasluga. Danas vidimo kako se ljudi bore za prava, ne vodeći računa o svojim odgovornostima. Pravo i odgovornosti su poput dva krila, dva kotača, dvije ruke ili dvije noge, koje su vezane jedna uz drugu u svim aktivnostima. Zapravo, čovjek nema nikakvih prava. Ima samo odgovornosti. Obavljajte svoje dužnosti iskreno. Imate pravo samo djelovati, ali nemate pravo na plodove toga djelovanja, oni dolaze prirodno sami od sebe. Kad je dužnost obavljena dobro, to vam daje ovlasti. Ako ne obavljate svoju dužnost, kako možete očekivati nagradu?

Nedvojnost je prava mudrost

Tri su načina kojima je moguće ostvariti cilj života – put djelovanja – *karman*, put predanosti – *bhakti* i put znanja – *jñāna*. Svaki od njih može vas odvesti do cilja ili odredišta. Pretpostavimo da troje ljudi putuje vlakom – jedan u trećem razredu, drugi u drugom razredu i treći u prvom razredu. Iako svi oni putuju istim vlakom, onaj koji se vozi u trećem razredu, bit će podvrgnut pritisku i nelagodi jer će u njegovom odjeljku biti velika gužva. Putniku u drugom razredu bit će malo ugodnije, dok će onaj u prvom razredu uživati u vrlo ugodnom putovanju.

Pogledajmo drugi primjer u kojem jedan putnik treba promijeniti vlak na dva ili tri mjesta. Drugi putnik sjedi u odjeljku vagona koji će biti priključen sljedećem vlaku usput, dok treći putnik sjedi u odjeljku vagona koji vozi izravno do odredišta. Putovanje prvog putnika može se usporediti s putem djelovanja – *karman* koje je povezano s mnogim teškoćama. Putovanje drugog putnika je poput puta predanosti – *bhakti* koji je sličan vagonu što se izravno priključuje na drugi vlak. Treći je put znanja – *jñāna* koji vas može odvesti izravno do cilja vašeg života bez ikakvih teškoća. To je poput direktnog vlaka u kojem nema potrebe za presjedanjem. Što je znanje? Vidjeti jedno Sebstvo – *ātman* u svima pravo je znanje – *ekātma darśana jñāna*. Vidjeti različitost predstavlja neznanje – *anekātma darśana ajñāna*. Sve biste ljude trebali smatrati jednakima. Vi i ja smo jedno. Svi su jedno. Budite isti kao i drugi. Bog je prisutan u svakome. On je u vama, oko vas, iznad vas, ispod vas. Možete Ga vidjeti kamogod pogledate. Nedvojstvo je prava mudrost. To je jedinstvo u različitosti. Trebali bismo spoznati da ta vizija jednosti daruje besmrtnost.

Upanišade kažu: “Iskustvo nedvojstva je mudrost – *advaita darśanam jñānam*.” Pristup fragmentacije treba odbaciti. Pretpostavimo da ste kupili tkaninu dužine dva metra i odnijeli ju krojaču da vam sašije košulju. Krojač će tkaninu najprije izrezati na nekoliko dijelova, a onda ih spojiti i zašiti u traženi oblik. Dok škare provode fragmentaciju, šivanje je postupak ujedinjenja. Um fragmentira ili gleda na različitosti, ali intelekt ujedinjuje. Isto kao što je ujedinjeni oblik košulje spreman da bude odjeven, za duhovni život potrebno je ujedinjeno viđenje. Mnogi mladići i djevojake nose češalj i malo zrcalo u džepu. Ali tražitelj duhovnog puta trebao bi sa sobom nositi zrcalo intelekta i češalj razlučivanja. Ako to dvoje nosite sa sobom, nikad nećete izgledati neprivačno i imat ćete pravi ukras i milost. Pravi ukras leži u ispravnom korištenju uma i intelekta.

Nadzor nad osjetilima je disciplina – *yoga*

Kako možete skuhati dobro jelo ako ne koristite čistu posudu za kuhanje? Kako može bilo koja tradicija biti plemenita ako ne postoji čistoća srca?

(Stihovi na telugu)

Čistoća srca je *yoga*. Nadzor nad osjetilima je *yoga*. Koristeći intelekt potrebno je provoditi stalni nadzor nad osjetilima i umom. Intelekt bi se trebao ponašati kao gospodar nad osjetilima. Većinu ljudi uvijek opsjedaju sumnje. Svi su nevjerni Tome. S inteligencijom rastu i sumnje. Prava inteligencija leži u provjeri naših propusta. Čovjek bi uvijek trebao paziti na svoje riječi, misli i djela. To je prava duhovna vještina. Bez postizanja nadzora nad njima, nikakva meditacija neće biti od koristi. Meditacija, onaj tko meditira i predmet meditacije trebali bi se stopiti u stanje doživljaja blaženstva. To bi trebalo biti isto i s predanošću. Jedinstvo to troje istinska je predanost, istinska meditacija. Vi govorite: “Ja meditiram o Bogu.” Sjedite sklopljenih očiju. Ali vaš um trči amo-tamo. Meditirate li? Ne. O kome meditirate? O svijetu. A trebali biste meditirati o Gospodu. Možete meditirati o svijetu kad svijet smatrate božanskim. Gospod Višņu prožima cijeli univerzum – *viśva viśṇumaya*. Uvijek meditirajte s tim osjećajem. Ovaj je ručnik Bog, ovaj je mikrofon Bog, ovaj je stol Bog, sve smatrajte Bogom. Možete štovati i sliku kao Boga, ali nemojte štovati Boga kao sliku.

Viziju je potrebno proširiti do takve razine da sve smatrate Bogom. To je prava mudrost. Božje oči, uši, ruke i noge svuda su prisutni. Ne možete pronaći nijedno mjesto na kojem nema Boga. *Upaniśade* i *Gīta* nisu namijenjene tek pukom čitanju. One su namijenjene primjeni. Okusite njihovu bît, ali nemojte obezvrediti njihov smisao. To je istinska duhovna vještina.

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 16. travnja 1993. godine

Kao što je ulje sadržano u sjemenki sezama, maslac u mlijeku, miris u cvijeću, slasni sok u voćnom plodu, vatra u drvu, tako postoji i božanskost u prostranom univerzumu. Bog je sveprožimajući i prisutan je u svakom biću. Božanska snaga u nama omogućuje očima da vide i ušima da čuju. Sve stvoreno izraz je snage volje Božje. Priroda – *prakṛti* je manifestacija sveprožimajućeg Duha – *paramātmān*. Čovjek je rođen da manifestira i odrazi božanskost. Sve što čini prirodu odražava svoje urođene odlike. I čovjek treba učiniti to isto, ali on ne odražava svoju urođenu odliku ljudskosti.

-Baba

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

DAN EASWARAMME

Dan Easwaramme obilježio se u Prasanthi Nilayamu 6. svibnja 2017. godine da se obnovi uspomena na božansku majku Easwarammu.

Jutarnji program održan je na mjestu posljednjeg počivališta – *samādhi* božanskih roditelja, gospodina Pedda Venkama Rajua i gospođe Easwaramme, gdje su članovi obitelji i ostali uglednici položili cvijeće i ostale prinose božanskim roditeljima uz duboko štovanje i predanost. Lijepo izrezbarene kamene ploče koje su opisivale životnu priču božanskih roditelja ovom je prilikom otkrio R. J. Rathnakara, član Sri Sathya Sai središnje zaklade. Nakon toga pjevali su se *bhajani* u lijepom šatoru u kojem je sudjelovao velik broj poklonika. Slijedila je podjela hrane – *nārāyaṇa sevā* tijekom koje je posvećena hrana – *prasāda* koja se sastojala od riže s tamarindom i slatke riže koja je podijeljena svima.

Izrazi štovanja iskazani su majci Easwarammi u programu koji je poslije podne održan u Sai Kulwant Hallu. Program se sastojao od dirljivih pjesama isprepletenih poučnim komentarima koji su osvjetljavali neusporedive vrline i ideale ženstvenosti majke Easwaramme. Nakon toga slijedio je *Bhagavān*ov božanski govor (na audio snimci) u kojem je On ispričao priču o Svom rođenju i opisao veličinu majke Easwaramme. *Bhagavān* je završio govor *bhajanom hari bhajana binā sukha śānti nahīn*.

BUDDHAPŪRṆIMĀ

Više od 400 poklonika među kojima su bila i djeca koja polaze program *bāla vikāsa*, stiglo je iz devet prekomorskih zemalja, iz: Nepala, Laoske Narodne Demokratske Republike, Sri Lanke, Tajvana, Indonezije, Japana, Malezije, Singapura i Bruneija da sudjeluju u proslavi blagdana *Buddhapūrṇimā* koju je organizirala Sathya Sai međunarodna organizacija (Zona 4 i 5) u Prasanthi Nilayamu 10. i 11. svibnja 2017. godine. Tema ovogodišnje proslave bila je maksima: Nenasilnost je najviši oblik ispravnog ponašanja - *ahiṃsā paramo dharmah*.

Program koji je održan 10. svibnja 2017. godine započeo je u 17.30 sati paljenjem posvećene svjetiljke nakon čega je slijedilo polaganje tradicionalnih kineskih ponuda na posljednje počivalište – *samādhi Bhagavāna*. Recitiranje tradicionalnih budističkih stihova – *śloka* od strane redovnika i poklonika slijedilo je kao točka programa. Nakon toga se dr. V. K. Ravindran, predsjednik Zone 4, obratio okupljenima. Naglašavajući važnost primjene Buddhinih učenja u životu, uvaženi je govornik pozvao okupljene poklonike da njeguju ljubav i suosjećanje u srcu. Nakon uvodnog obraćanja dr. Ravindrana, gospodin Amar Karki, središnji koordinator Zone 4, predstavio je dva gosta, govornike koji će se skupu obratiti toga dana. Prvi je govornik bio Ven Bhikshu Kondanya iz Nepala koji je primijetio kako su učenja Buddhe univerzalna i praktična, primjenljiva danas kao i prije 2.500 godina. Drugi je govornik bio Ven Phra Achan Khamhoung Touvlavanh iz Laoske Narodne Demokratske Republike koji je podsjetio poklonike kako je *Buddhapūrṇimā* važan dan kojeg se treba prisjetiti i slijediti Buddhina učenja. Govoreći o učenjima *Bhagavāna* Babe, uvaženi je govornik primijetio da Njegova učenja zaista predstavljaju sažetak učenja svih religija svijeta.

Po završetku govora slijedili su mnogobrojni plesovi, a plesala su ih djeca koja polaze program *bāla vikāsa* iz Nepala i Tajlanda koji su predstavili bogato kulturno naslijeđe tih zemalja. Međunarodni *bhajani* koje su vodili poklonici iz prekomorskih zemalja bili su sljedeća točka programa, a završili su obredom *ārati*.

Program koji je održan 11. svibnja 2017. godine započeo je u 17.20 sati uvodnim govorom gospođe Bhavani Balani, zamjenice središnjeg koordinatora Zone 5 Sathya Sai međunarodne organizacije. Govoreći o učenjima Buddhe, uvažena je govornica primijetila kako su čovjekove želje uzrok njegovih patnji koje je moguće otkloniti samo ako se ograniče želja i slijedi osmerostruki put, kao što je učio Buddha. Ona je tada predstavila gosta govornika za taj dan. To je bio profesor Lakshman Watawala iz Sri Lanke koji je govorio o pravilima discipline za laike te je pozvao sve da slijede put dobrote i žive plemenitim životom.

Nakon toga puštena je audio snimka *Bhagavānovog* govora koji je održao prigodom proslave blagdana *Buddhapūrṇimā*, a koji su okupljeni poklonici slušali putem javnog sustava razglasa. U govoru je *Bhagavān* objasnio glavna učenja Buddhe, naglašavajući da korištenje pet osjetila na sveti način može dovesti

čovjeka na put oslobođenja. *Bhagavān* je govor završio *bhajanom vaheguru vaheguru vaheguru ji bolo*.

Nakon toga slijedila je prekrasna plesna točka u izvedbi djece iz Laoske Narodne Demokratske Republike. Djeca su oduševila sve okupljene svojim usklađenim pokretima i izražajnim kretnjama.

Glazbeni skeč o uzornom prijateljstvu između Gospoda Kṛiṣṇe i njegovog prijatelja iz djetinjstva Sudhame izvelasu djeca koja polaze program *bāla vikāsa* u Nepal. Djeca su prikazala priču tako dobro da su dirnula u srca sve gledatelje. Još dva vesela narodna plesa u izvedbi djece iz Nepala slijedila su nakon toga. Izveden je i *pañcabuddha*, ples u kojem su prikazali Buddhu u njegovih pet likova od kojih je svaki bio obilježen odjećom određene boje i predstavio posebni položaj tijela – *mudrā*. Slijedio je program međunarodnih *bhajana* u izvedbi poklonika iz prekomorskih zemalja, a program je završio obredom *ārati* u 19.15 sati.

Iz naših arhiva

SUŠTINA BUDDHINIH UČENJA

Mnogo je onih koji ne vjeruju u Boga i čiji je život uništen, ali nema nikoga tko vjeruje, a ne uspije u životu.

Utjelovljenja ljubavi!

U davna su vremena mnogi duhovni tražitelji kretali u potragu za znanjem o Sebstvu, proučavali su svete tekstove i posjećivali sveta mjesta da bi doživjeli Boga. Ali nisu mogli steći mudrost koju su tražili. Čak iako su prepoznali razliku između živoga i neživoga, nisu mogli postići duhovno prosvjetljenje. Istinsko prosvjetljenje ostvaruje se svješču o identitetu jednog – *vyašti* i mnogih – *samašti*. Usprkos prolasku vremena, čovjek ne može prepoznati svoju stvarnost. Znanje o Sebstvu ne može se postići proučavanjem svetih tekstova, ni uz pomoć učitelja niti milošću velikih ljudi. Najviše Sebstvo – *brahman* ne može se naći u vanjskom svijetu. Trebalo bi ga doživjeti samo u srcu. Neznanje je tražiti Sebstvo u vanjskom svijetu.

Tražite Sebstvo u sebi

26 godina Buddha je tražio spoznaju Sebstva proučavanjem svetih tekstova, susretima s mudracima i svecima i slušanjem njihovih učenja. Otkrio je da na taj način ne može doživjeti stvarnost. Spoznao je da je znanje o Sebstvu potrebno steći iznutra. Prestao je s izvanjskim traženjem i postupno je doživio znanje o Sebstvu iznutra. Nakon toga je izjavio: “Tražim utočište u Buddhi, ispravnosti i društvu – *buddha śaranam gacāmi dharma śaranam gacāmi saṅgham śaranam gacchāmi.*” Kroz svoje prosvjetljenje on je otkrio važnost ispravnosti i želio ju je učiniti temeljem društva. Buddha je spoznao da samoostvarenje nije moguće pokorom ni molitvom niti strogošću. Naglašavao je važnost njegovanja čiste vizije – *samyadṛṣṭi*. Ta vizija vodi do dobrih misli, dobroga govora i dobrog djelovanja.

Nakon toga je naglasio dobro društvo – *satsaṅga*. Dobro društvo vodi do dobrih djela. Četiri pravila koja je potrebno poštovati su:

Odbacite loše društvo,
pridružite se dobrom društvu,
činite zaslužna dijela danju i noću,
sjetite se što je prolazno, a što trajno.

Dobro društvo ne znači samo druženje s dobrim ljudima. Zahtijeva se potražiti društvo Boga koji je izvor svega blaženstva. Kad su nam misli usredotočene na Boga, naši će osjećaji – *samyag bhāva*, govor – *samyag vak* i djelovanja – *samyag kriyā* postati posvećeni. To dovodi do čistoće unutarnjih osjetilnih organa. Čistoća misli, riječi i djela preduvjet je da se doživi Bog. Ta trostruka čistoća smatra se suštinom ljudskosti.

Buddha je prepoznao tu istinu i doživio blaženstvo. Njegova majka Mayadevi otišla je na drugi svijet devet dana nakon njegovog rođenja. Nakon smrti njegove majke, o Buddhi se brinula njegova pomajka Gautami. Ona je usvojila Buddhu s bezgraničnom ljubavi. Kako bi ovjekovječio ime svoje pomajke koja ga je usvojila i zahvalio joj za ljubav koju mu je podarila, on se nazvao Gautama.

Buddha se u potpunosti oslanjao na svoje vlastito unutarnje istraživanje kako bi doživio svoju stvarnost jer je otkrio da pisani sveti tekstovi i učitelji nisu ni od kakve koristi.

Pobijedite tugu

Mnogi na svijetu propovijedaju duhovnost, ali nijedan od njih nema nikakvog iskustva. Od kakve je koristi proučavati knjige bez osobnog iskustva ili prakse. Svatko bi trebao svoju svijest učiniti svojim učiteljem. Kad se počelo približavati vrijeme konačnog oslobođenja – *nirvāna*, Buddha je primijetio da njegov polubrat Ananda plače. Rukom ga je pozvao da priđe bliže i rekao mu: “Čak ni do dana današnjega svijet nisi prepoznao stvarnost. Tisuće je onih koji proživljavaju tugu na sam pogled osobe koja umire. Ali neće učiniti ni najmanji napor da bi utvrdili kakvo se iskustvo nalazi u smrti. Ja znam istinu o tomu. Ja se stapam s tom istinom. Plakati zbog toga nije opravdano. Čini mi se da ti tuguješ zbog uzvišenog stanja koje mi predstoji. Nijedno ljudsko biće ne bi trebalo plakati u trenutku smrti bilo koga. Suze su povezane s Bogom. Trebalo bi ih prolijevati samo zbog Boga, a ne zbog nevažnih stvari. Trebao bi liti suze radosnice. Tugovanje nije prirodno stanje čovjeka. Zato ne bi trebalo prolijevati suze zbog tuge.”

Evo jednog primjera iz svakodnevnog iskustva – kad odlazite na trg, ako vidite nekoga da plače, upitat ćete ga: “Zašto plačete?” I drugi prolaznici postavljat će isto pitanje. Na istom tom trgu, jedna druga osoba će izražavati veliku radost i veselje, ali nitko joj neće prići da se raspita za razlog njezine sreće. Sreća se smatra prirodnim stanjem čovjeka. Čovjek ju traži cijelo vrijeme. Tuga je neprirodna čovjeku. Ako dozvolimo da nas obuzme tuga, time izražavamo našu slabost. Ako dopusti da potpadne pod utjecaj tuge tijekom mnogih života, čovjek postupno biva uronjen u patnju. Osoba koja ima čvrstu vjeru u Boga neće imati nikakva razloga za patnju. Patnji se prepuštaju oni koji nisu razumjeli Božje načelo. Bog je jedan. On se pojavljuje ljudima u raznim imenima i raznim likovima. Ne uspijevajući prepoznati da je Bog jedan, ljudi pate zbog raznih teškoća. Oni štiju Boga kao Buddhu, Rāmu, Kṛṣṇu, Isusa. Ta su im imena dodijeljena nakon što su se pojavili u svijetu, to nisu imena koja su im prirodna. Njihova imena imaju prolazno značenje.

Sve što je povezano s tijelom privremeno je i prolazno. Ono što bi čovjek trebao tražiti trajno je blaženstvo. “Sreća je jedinstvo s Bogom.”

Čovjekove zvijezde vodilje

Buddha je propisao pet dužnosti: dobra vizija, dobre misli, slušanje onoga što je dobro, govoriti dobro i dobro djelovati. Te peterostruke dužnosti prava su duhovna disciplina. Čovjek na pogrešan način koristi nadarenost koju mu je dao Bog. On dopušta da njime vlada šest glavnih poroka: pohota, ljutnja i pohlepa. Ti poroci nisu dar Božji. Oni su usvojeni hranom koju čovjek jede. To su životinjska obilježja kojih se treba osloboditi. Ljudi bi morali govoriti istinu, a izbjegavati govoriti ono što je neugodno, čak iako je to istina. Cijela ljestvica ljudskoga života trebala bi se temeljiti na istini.

Kultura Indije – *bhāratīya* stavila je najveći naglasak na izreku “Govori istinu, djeluj ispravno”. Govoriti istinu vrhunska je vrlina svih ljudi, bilo gdje. U svakoj prilici trebalo bi prijanjati uz istinu. Istina je utjelovljeni Bog. Ispravnost bi ju trebala slijediti poput sjenke. Kad su vam istina i ispravnost zvijezde vodilje, možete postići bilo što u životu. Sve su moći svojstvene tim dvjema vrlinama. Čovjek može spoznati blaženstvo samo kad skrene svoju viziju u sebe. Samo blizina Boga može darovati sreću. Nije ju moguće pronaći negdje drugdje, niti je dobiti od nekoga drugoga.

Znak je neznanja očekivati da će vam netko drugi darovati sreću. Buddha je bio tužan jer su ljudi pod utjecajem takva neznanja. On je provodio brojne duhovne vježbe i došao je do određenih odluka. Odlučio je otići u Gayu i doživjeti blaženstvo na vlastiti način. Pronašao je izvor blaženstva u sebi. Spoznao je da ga nije moguće dobiti izvana. Srce svakog čovjeka je mjesto u kojem boravi Bog. Zato bi se svatko trebao o njemu dobro brinuti i njegovati ga, kao izvor božanskog blaženstva.

Buddha nije pridavao veliku važnost žrtvenim obredima – *yajña* ni prinošenju žrtava – *yāga*, kao ni drugim vjerskim obredima jer smatrao da je mnogo važnije prije svega najprije osigurati da pet osjetilnih organa budu čisti. Težio je otkriti zašto se um osjeća uznemirenim. Nije mogao podnijeti da vidi kako netko pati. Vrlo se rastužio na sam pogled na osobu koja je bila stara. Bio je znatiželjan pri pogledu na mrtvo tijelo. Nijedan od tih prizora sasvim prirodnih događaja nije ostavljao njegov um na miru. Buddha je smatrao kretanje planeta i Sunca i zvijezda prirodnom pojavom. Provodio je velik broj duhovnih vježbi kako bi otkrio što to

nadilazi te prirodne pojave. Ne uspijevajući pronaći odgovore tim vježbama, obraćao se velikom broju uglednih starijih osoba ne bi li pronašao odgovor. Nitko mu nije mogao dati zadovoljavajući odgovor. Na kraju je stigao u Gayu i sjeo pod drvo banyana da meditira i spozna istinu.

Budući da Buddhu nije zanimalo proučavanje *Veda* ni prinošenje žrtava – *yāga* niti žrtveni obredi, bio je proglašen ateistom. To je bilo potpuno pogrešno. Buddha je bio čista srca. On nije mogao podnijeti da vidi nekoga kako pati. Spoznao je da je pogrešno da bilo tko nanosi bol nekome drugomu. Zato je objavio: “Nenasilnost je najviša ispravnost – *ahiṃsā parama dharma*. Nitko ne bi smio povređivati druge govorom, djelovanjem niti na bilo koji drugi način.” Buddha je poučavao da ljudi trebaju prijanjati uz istinu i podržavati ju.

Među Buddhinim učenjima najvažnija je bila istina i ispravnost. To su učenja iz *Veda* koja objavljuju: Govori istinu, djeluj ispravno – *satyam vāda dharmam cara*.

-Izvadci iz *Bhagavānovih* govora povodom blagdana *buddhapūrṇiṃa*

BOŽANSKA LJUBAV *BHAGAVĀNA*

Kuppam Vijayamma

Kad napravite rupe u loncu punom nektara, tekućina koja će istjecati iz svake rupe bit će taj isti nektar, istog okusa i mirisa. Jedan Bog koji pruža taj dar također je isti. Danas, sutra, uvijek. On je isti, nema promjene.

“Ljubav nije jednosmjerna. Ona se temelji na načelu uzimanja i davanja”, rekao je Svami. Ljubav je urođena priroda svakoga bića u svijetu. Što više dajete, više primete. Ljubav je bezgranična. Može se doživjeti samo kao recipročni odnos. Ljubav je uvijek mentalni odraz koji zrači unutaršnjim osjećajima i ispunjava radošću oboje, i Boga i Njegovog poklonika.

Imala sam veliku sreću što sam uživala i doživjela veliku blizinu moga voljenog Svamija, personifikaciju ljubavi. Prije no što sam došla k *Bhagavānu*, za mene je ljubav značila govoriti blago, ponašati se pristojno, davati i služiti s mnogo ljubavi,

raditi predano, nesebično pomagati i uvijek, kamogod pošla, biti sretna i vesela poput leptira.

Ali nakon što sam došla k *Bhagavānu*, počela sam shvaćati prvenstvenu vrijednost ljubavi, duboko značenje ljubavi, dubinu ljubavi i nesebičan pristup ljubavi jer nas je tomu osobno poučio i izvježbao nas naš Učitelj ljubavi. Imali smo izuzetnu sreću što smo došli k *Bhagavānu* u tako ranoj životnoj dobi. Meni je tada bilo samo 13 godina. Ali lekcije o Bogu koji istinski voli bile su vremenom otkrivene svakomu od nas - Bog voli vas i Bog je vaš voljeni! To je božanska ljubav, jedina istinska, čista ljubav. To je recipročni odnos, najviši cilj ljudskog života. Tada smo 'On i ja' postali 'mi' što se rasplinjuje u 'mi i mi' smo Jedno.

Živjeti u ljubavi

U vrijeme kad je postojao samo stari mandir i naš mladić *-bala Sai*, 1945. godine, kad smo prvi puta bili na Njegovom daršanu, samo je nekoliko ljudi bilo u mandiru. Društvo je bilo šaroliko, bilo je mladih, ljudi srednje dobi, starih ljudi, svaki sa svojom vlastitom tradicijom, kulturom, vjеровanjima. Naš je mladić *-bala Sai* igrao više uloga: bio je šef bez direktora, glavni menadžer bez zamjenika, bio je menadžer prodaje bez pomagača, liječnik bez bolničarki i bez opreme. Usprkos svim tim različitostima, postojala je tako dobra koordinacija da je sve, od najvećega do najamanjega, prolazilo neometano. Sada razumijem kako je Njegova ljubav za nas postala naša ljubav za Njega. Njegova je ljubav učinila da se sve odvija neometano. Njegova je volja postala naša volja. Bilo je to, kako danas shvaćam, neizgovoreno međusobno razumijevanje da nas Bog želi voljeti izravno, ne kroz neku drugu osobu ili kroz nešto drugo.

Na početku sam pretpostavljala da se sve odvija neometano zbog čudesnog planiranja i primjene našega božanskog Učitelja. Ali taj je zaključak bio pogrešan. Svamijeva ljubav koja je prodrila u srca poklonika činila je čuda. Kad je Svami prosipao svu Svoju ljubav, svi koji su tamo boravili, u jednakoj su mjeri odgovarali. Ali to nije bilo sve, jer svi koji su se našli pod kišobranom Njegove ljubavi bili su usklađeni jedni s drugima uz potpuno razumijevanje. Svi smo mi živjeli kao jedna obitelj, iako su se naše misli razlikovale. Tek nakon mnogo godina shvatili smo da ta ljubav nije bila samo između Svamija i svakog pojedinca koji je tamo boravio, već je ona bila poput mreže u kojoj smo svi bili međusobno

povezani. Protjecanje ove povezanosti kroz sve nas činilo je čuda - svi mi koji smo tamo boravili bili smo sretni u svakom trenutku. Ta nas je prekrasna nesebična ljubav, kako nas joj je poučio i usadio u nas Svami, učinila sretnima u starom mandiru i taj pristup s ljubavlju širio se istom snagom kamogod bismo pošli. Te dragocjene prilike da svakodnevno doživljavamo kako živjeti u ljubavi koju nam je jednom dao Svami, snažno su ostale u nama zauvijek.

Tijekom toga vremena ispunjenoga blaženstvom, bilo je dosta slučajeva nerazumijevanja i sukoba među onima koji su tamo boravili, ali sve se to događalo zahvaljujući vragoljastom ručnom radu našega mladića - *bala Saija*, kako bi nam pokazao da smo skloni uzimati sami sebe preozbiljno. To je bila besplatna zabava koja se održavala svakodnevno i osiguravala priličnu mjeru humora za sve nas, kako bismo se mogli opustiti i dobro se nasmejati. Uvijek kad bi se Svami upleo i razriješio nesporazume uz dozu humora, bilo je to i veliko otkriće za sve one koji su svjedočili takvim Njegovim božanskim igrama – *līlā*, zato jer su se uplitanja i razrješenja uvijek temeljila na Njegovoj ljubavi za svakoga od nas.

Srce ispunjeno ljubavlju boravište je Boga

Dok je Gospod ljubavi tako milostivo hodao polako među nama, razgovarao i primao pisma poklonika, izgledao je poput Mjeseca okruženog zvijezdama. Njegovo je lice blistalo božanskim sjajem i blistavilom neusporedive ljepote. Njegove blage oči i duboki pogled zadivili su sve, prodirući u naša srca. Svamijeva vrhovna ljubav slobodno se širila dvoranom. Jao! Moje su se oči zalijepile za Njegov prelijepi lik. Moje srce se razdiralo. Bila sam potpuno uronjena u radost.

Naš voljeni Gospod poučio je svakoga da radi nesebično. On je rekao: “Djela su glasnija od riječi.” Dokazao je meni i mnogim drugima da nema veće snage ni bogatstva iskustva koje bi bilo nadmoćnije od neizmjerne, duboke ljubavi, bezuvjetno darovane svakome od nas prilikom rođenja što je vrijedan Božji dar čovječanstvu. Dok rastemo, mi učimo mnoge vidove božanske ljubavi, toliko dublje od onoga što svijet misli o ljubavi – ljubavi darovane svima nama, kako bismo otkrili prave dubine božanske ljubavi i ostvarili pravi cilj života – a to je da živimo svaki trenutak šireći ljubav za sve i prema svim bićima.

Gospod prosipa svoju ljubav ma gdje bili. Vaše je srce Njegovo istinsko boravište. Nema potrebe da trčite od nemila do nedraga, od vrata do vrata u potrazi za

ljubavlju. Ne postoji određeno godišnje doba za ljubav, nema razloga za ljubav. Slijedeći stope našega Gospoda, Njegovu bezuvjetnu ljubav, posijte sjemenke ljubavi, pjevajte pjesmu ljubavi, uronite u ocean ljubavi, upućujući Mu iskrenu molitvu:

O, Gospode! Uzmi moju ljubav i neka ona teče u punini predanosti Tebi!
O, Gospode! Uzmi moj um i moje misli i dopusti im da budu u suglasju s Tobom!
O, Gospode! Uzmi moje ruke i dopusti im da neprestano rade za Tebe!
O, Gospode! Uzmi moje sve i dopusti da budem Tvoj instrument koji će Te služiti!

Koje li prekrasne nagrade koja ispunjava dušu, čuti kako naš voljeni Gospod svojim srebrnim glasom pjeva ovu pjesmu o predanosti ispunjenoj ljubavlju!

Kad je um okrenut prema svjetovnim stvarima, to se naziva vezanost – anurāga, a ako je okrenut prema Gospodu naziva se ljubav – prema. Ljubav je plod ljubavi. Ljubav se može usporediti samo s ljubavlju. Ljubav može ponuditi samo ljubav samu. Ljubav se može opisati stihovima pjesme. Nije ju moguće dokazati umom ili izgovorenom riječi. Zato Vede objavljuju da ona nadilazi um i govor. Ljubav nema cijene i neopisivo je dragocjena. Njezinu slatkoću nije moguće nadmašiti. Sveti su tekstovi opisivali piće bogova, nektar – amṛta kao nešto neopisivo slatko. Ali ljubav je mnogo slađa od nektara.

Božanska ljubav krajnji je cilj trajne sreće za poklonike Boga. Imala sam sreće doživjeti ono što se naziva 'Živi da voliš. Voli da živiš.' – od najranije mladosti do starosti, jer je 80 godina prošlo u bujici radosti. Uživala sam u čistoj ljubavi mladog Saija, s Njegovim božanskim djetinjim nepodopštinama i odrasla u razumijevanju dijamanta s mnogo faceta bezuvjetne ljubavi *Bhagavāna* Saija. Sada uživam u božanskoj ljubavi Gospoda univerzuma – *satacakravartin*, Onoga koji je iznad svih bogova i božica – *sarvadevatāttīta*, u ljubavi Saija. Iako su stanja s likom i stanja bez lika različita stanja, nema nikakve promjene u Njegovoj iskrenoj ljubavi. Kad napravite rupe u loncu punom nektara, tekućina koja će istjecati iz svake rupe biti će isti taj nektar, okusom isti, mirisom isti. Jedan Bog koji pruža taj dar također je isti. Danas, sutra, uvijek. On je isti, nema promjene.

Život u blizini Svamija, pjevanje u Njegovu slavu iz dana u dan, ispunjavanje svakoga kutka uma čistim mislima, cijelo nas je vrijeme oblivalo trajnim

blaženstvom. Ispijajući Njegovu ljubav koja je poput nektara, naša su tijela, umovi i duše plesali u božanskoj romansi. Takvo iskustvo ostaje zauvijek između vas i *Bhagavāna*, jer kad se izgubite u Bogu, Bog se izgubi u vama.

-Gospođa Kuppam Vijayamma autorica poznate knjige *Anyatha Saranam Nasti* i mnogih drugih knjiga o *Bhagavānu Babi*.

Kad nešto ne znate, priznajte da ne znate. Ako se pretvarate da znate i pokušavate prikriti neznaje, to je vrlo opasno, posebno za duhovnog tražitelja.

-Baba

ISKUSTVA S BHAGAVĀNOM BABOM

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI FORUM

SHEKHAR SRINIVAS

Moj stariji brat Sridhar pokušao se upisati na Babin koledž, ali nije uspio. Vratio se kući i plakao, dok nije isplakao sve suze. Sljedeća tri dana nije uzimao ni hranu. Moja ga je majka na kraju uspjela uvjeriti da počne jesti. Sljedeće je godine bio red na meni. Položio sam sve propisane ispite na Višoj srednjoj školi. Kako su moji roditelji i brat ustrajali na tomu da pokušam svoju sreću na Svamijevom koledžu, nevoljko sam pristao. Zapravo, uopće me nije zanimalo odlazak od kuće. Prijava je bila poslana na Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje. Došlo je vrijeme za pisani dio ispita. Otišao sam u Parthi u pratnji moga brata. Napisao sam prijemni test s namjerom da ne budem odabran. Prošao sam i razgovor kao u snu i potihom molio: “Baba, pusti me da odem.”

U Svamijevom okrilju kao student

Ali dogodilo se – konačni popis odabranih kandidata bio je izložen na ploči za obavijesti. Bio sam uvjeren da nisam odabran. Zamislite moje zaprepaštenje kad se moje ime pojavilo na popisu! Moj je brat plakao od radosti jer sam bio odabran. On me je otpratio do hostela i predao me tadašnjem upravitelju hostela u Prasanthi Nilayamu.

Vrijeme je polako prolazilo i ja sam se postupno navikao na rutinu koledž-hostel-mandir. Međutim, moj se želudac nije mogao priviknuti na hranu u hostelu. Uskoro sam dobio napad dizenterije. Otišao sam u Opću bolnicu gdje mi je dr. Alreja propisao neke lijekove.

Dugo sam tratio vrijeme svakodnevno uzimajući antibiotike. Dani su prolazili, ali nije bilo nikakvog poboljšanja moga stanja. Onda jednoga dana, kad više nisam mogao podnijeti nevolju koja me snašla, bacio sam sve lijekove u koš za otpatke i požurio u mandir odmah nakon što su završila predavanja u Institutu, ne čekajući u redovima za daršan. Otišao sam i sjeo u prvi red, odmah nasuprot sobe za razgovore.

Svami je završio Svoj redoviti daršan a zatim mi je prišao. Ja sam se tresao, nespretno prtljao i posrtao. Konačno sam skupio dovoljno odvažnosti i rekao *Bhagavānu*: “Boli me želudac.” Sljedećih nekoliko sekundi vladala je potpuna tišina. Onda me je Svami pogledao i upitao: “Koliko si mjeseci trudan?” Mislio sam da Svami pita nekoga drugog, ali ne, bio sam to ja. Svami je nastavio svoje ispitivanje u istom smislu i svi su se počeli smijati. Svami me je na to još pitao: “Dječak ili djevojčica, ili blizanci?” I ja sam počeo uživati u tom prizoru. Nakon nekoliko minuta koliko je trajala ta predstava ispunjena šalom, Svami je materijalizirao *vibhūti* i stavio ga izravno u moja usta. Bol u mom trbuhu nestao je nakon tri minute.

Kad sam bio u Parthiju, jedan mi je prijatelj pokazao primjerak knjige *Bhagavadgītā as it is* koju je napisao Svami Prabhupada. Odnio sam primjerak knjige Svamiju na potpis. Svami me je upitao: “Čitaš li *Gītu*?” Odgovorio sam: “Ne.” Svami je dalje pitao: “Hoćeš li pročitati ovu?” Odgovorio sam: “Ne, neću čitati *Gītu*. Zaboravit ću naučeno, i onda ću ponovno sve naučiti.” Svami me je potapšao, cijeneći moju iskrenost. Potpisao je ovaj primjerak *Gīte* koja je jedna od

najdragocjenijih stvari koje posjedujem. Zahvaljujući Njegovoj beskrajnoj milosti, *Bhagavān* mi je isto tako dopustio da Mu dotaknem stopala – *pāda namaskāra*.

Buđenje *kuṇḍalinī* energije

U hostelu moja se soba nalazila neposredno pokraj sobe upravitelja. Obično sam se budio u 2 sata svakog jutra, tuširao se hladnom vodom i nakon toga otišao na terasu hostela i pokušavao meditirati. Nikad nisam znao kako meditirati. Ali uvijek sam sjedio prekrivenih nogu s čvrstom odlukom i poniznom molitvom *Bhagavānu* da me pouči tehnici meditacije – *dhyāna*. I tada se to dogodilo – moje su se unutarnje energije pokrenule i osjetio sam da mi se probudila energija – *kuṇḍalinī śakti*. Ono što je joginima potrebno da vježbaju desetljećima, meni je *Bhagavān* darovao u samo dva mjeseca!

Moja se energija *kuṇḍalinī* podigla od prve čakre – *mūladharacakra* do sedme čakre na vrhu glave – *sahasrāracakra*. Zatražio sam dopuštenje upravitelja i tajnika da održim zavjet šutnje – *mouna* u trajanju od 10 dana. Obojica su mi to dopustili i ja sam uspješno obavio zavjet šutnje. Posljednjeg dana moje šutnje Baba mi je darovao iskustvo sjedinjenosti individualnog i kozmičkog Duha – *samādhi* za kojim sam dugo težio, iskustvo žestokog, beskrajnog blaženstva. To je iskustvo trajalo devet jasnih dana. Trebalo mi je daljih šest mjeseci da se vratim na uobičajenu razinu svijesti nakon ovoga božanskog iskustva. Tijekom ovog razdoblja duhovne vježbe – *sādhanā*, moje je intuicija bila izoštrena i čak sam spontano počeo skladati pjesme zahvaljujući Babinoj milosti.

Nakon što sam se vratio iz Parthija, počeo sam raditi u financijskoj ustanovi u Mumbaiju. Moj je brat u to vrijeme studirao medicinu u Belgaumu. Bio je na završoj godini. Dobio je zlatnu medalju. Bio je izuzetni pjevač i vješt govornik te je dobio mnoge nagrade na razini države. Moj je brat bio gorljivi *Bhagavānov* poklonik. Sudjelovao je u predstavi o Shirdi Sai Babi u *Bhagavānovoj* prisutnosti u Dharmakshetri u Mumbaiju. Skladao je i nekoliko *bhajana* posvećenih Svamiju.

Onda smo jednog dana dobili obavijest da je moj brat umro u Belgaumu, spasivši tri djevojke od utapanja. Skočio je u vodu po drugi put da spasi dječaka koji je bio invalid, ali su obojica zapeli u viru i utopili se. Otišao sam s roditeljima u Belgaum. Budući da su moji roditelji doživjeli šok, završili su u bolnici, a ja sam morao otići i obaviti posljednje obrede za moga brata.

Počeo sam se pitati da li napustiti *Bhagavāna* nakon svega što se dogodilo, ili nastaviti Ga slijediti? Moji su roditelji redovito počeli posjećivati aktivnosti u centru – *samiti*. Oni su me toga dana naučili veliku lekciju, da nikad ne vežem svoju predanost *Bhagavānu* s bilo čime što se događa na razini uzroka i posljedice – *karman*. Proveo sam mnoge nemirne noći. Počeo sam odlaziti na programe pjevanja *bhajana*, ali bih pobjegao onog trenutka kada bi netko počeo pjevati *bhajan* koji je obično pjevao moj pokojni brat.

Iskustvo blaženstva na obali rijeke Gange

Moja se potraga za najvišom svrhom života nastavila. Proveo sam mnogo dana u ašramu Sivanande, u ašramu Gayatri i u ašramu Neem Karoli Babe. Mjesecima sam sjedio uz stopala mnogih svetih učitelja i sljedbenika. Sudjelovao sam i u proslavi *mahā kumbha mela* u Allahabadu, Nashiku i Haridwaru.

Jedno od mojih ranih iskustava dogodilo se na obali rijeke Gange. Pokušao sam razne duhovne discipline – *sādhana* i bio sam iscrpljen. Dok sam promatrao kako Ganga protječe pokraj mene, razmišljao sam o svjetovim stvarima, imam li dovoljno novca da preživim nekoliko sljedećih dana. Odjednom, moj se um spontano počeo okretati prema unutra. Osjećao sam kako zemlja klizi ispod mene i kako se nebo naizmjenično širi i skuplja. Trenutak kasnije, osjetio sam neku strašnu silu kako izvire iz donjeg dijela moje kralježnice, poput eksplozije atoma. Osjetio sam kako moje tijelo vibrira vrlo brzo, vidio sam mnoge zrake svjetla svojim trećim okom.

To je bilo treći put da sam osjetio najviše blaženstvo (prvi dva puta to je bilo u prisutnosti *Bhagavāna* Babe u Parthiju, tijekom moga studija). Taj je osjećaj blaženstva trajao dugo. Osjetio sam kako se moje tijelo počinje grčiti, dok taj osjećaj nije postao neizdrživ. Potpuno sam izgubio svijest o tijelu. Kad sam se ponovno osvijestio, ugledao sam Naga Sadhu kako sjedi pokraj mene. Dao mi je vode da je popijem. Pozdravio sam ga izrazima poštovanja – *pranāma*. Nakon ovog iskustva moja se energija *kuṇḍalinī* počela neprekidno dizati i spuštati. Postao sam trom i neaktivan i tako se to letargično blaženstvo nastavilo. Vidio sam sve u ničemu i ništa u svemu.

Otpribliže oko 3 sata ujutro jednog dana, jasno sam čuo božansku glazbu. Mislio sam da dolazi izvana. Tek sam kasnije shvatio da dolazi iznutra. Počeo sam

shvaćati intuitivni jezik i frekvenciju vibracija. Noćima bih vidio svoje tijelo sastavljeno od djelića svjetlosti. Nakon 8 do 10 dana vratio sam se u stanje normalne svijesti stalnim vježbanjem 'stroge joge' – *haṭhayoga*.

Nagovještaj očeve smrti

Bio je 28. siječanj 1992. godine u 19 sati kad je *Bhagavān* posjetio Thane (Mumbai). Svi poklonici iz organizacije Thane bili su ispunjeni radošću. Svami je blagoslovio moga oca i mene i sve druge poklonike. Moj je otac bio koordinator Sri Sathya Sai *sevā* organizacije u okrugu Thane.

18. veljače 1998. odine rekao sam svom ocu: “Sljedeće godine, ovaj datum neće biti posebno dobar dan za tebe. Imat ćeš velike teškoće sa zdavljem, a bit će povezane s tvojim srcem.” Moj je otac na to obrazložio: “Baba je ovdje. Zašto bih se ja trebao brinuti? Ništa mi se neće dogoditi.” Nekako sam došao do svećenika i dao sam da se izvede obred s prinošenjem žrtve posvećen besmrtnosti - *mahāmṛtyuñjaya homa* u ime moga oca. Sljedeće godine, 18. veljače 1999. navečer moj je otac doživio srčani udar. Dok mu se približavao kraj, upitao me je: “Tko će se brinuti za tebe jednom kad mene više ne bude?” Brzo sam mu odgovorio pokazujući na *Bhagavānovu* fotografiju: “Svami će se pobrinuti za nas, nemoj se brinuti.” Nakon toga sam počeo tiho pjevati Sai Rām u njegovo uho i on je smireno sklopio oči.

Iskustva na planini Kailāsa

Planina Kailāsa nalazi se na visini od 7.300 metara u podnožju Himalaya u Tibetu. Četiri važne rijeke izvire spod Kailāsa: Brahmaputra, Ind, Sutlej i Karnali. Bio je lipanj 2006. godine kad mi je Svami darovao mogućnost da posjetim sveto jezero uma – *mānasasarovara* u podnožju brda Kailāsa. Nakon što smo stigli u hram Pasupatinath u Katmanduu u Nepal, otišli smo u jednu posebnu trgovinu da ostavimo svoje torbe na čuvanju. U toj sam trgovini vidio ogromnu *Bhagavānovu* fotografiju koja ga je prikazivala u prirodnoj veličini. Kad smo bili u Kini, jedne večeri dok smo večerali, jasno sam vidio da je jedan od cilindara na plinskoj svjetiljci imao Svamijev amblem.

Dok smo se odmarali pokraj svetog jezera, jedne sam noći sanjao da su me Rahu i Nandi blagoslovili na Kailāsu. Dok smo obilazili oko planine Kailāsa - *parikrāma*,

došli smo na visinu od 6.100 metara, bio sam potpuno iscrpljen. Odjednom sam ugledao gospođu u zelenom sariju, koja me je uzela za ruku i otpratila me do sigurnijeg područja na drugoj strani. Nakon toga je nestala iz moga vidika.

Moj posjet svetom jezeru u podnožju planine Kailāsa pratio je Aastha kanal s televizije i program je trebao biti prikazan kasnije. Bio sam prvi iz naše skupine koji se okupao u jezeru. Temperatura je bila na granici smrzavanja. Kad sam ušao u vodu drugi puta u ime moje majke, nešto poput kamena udarilo me je u nogu. Podigao sam to što me je udarilo i uvrдио da se radi o kipu Gaṇeše koji još uvijek čuvam s ljubavlju. Dok sam noću spavao na Kailāsu, cijele sam noći vidio sliku Babe i moje majke. Svami me je doslovno vodio za vrijeme cijelog putovanja Kailāsom.

U našem beznađu, Baba je jedina nada, u našoj bezželjnosti, Baba je jedino ispunjenje i u našoj velikoj bespomoćnosti, On nam odjednom počinje pomagati.

-Autor teksta je gospodin Shekhar Srinivas iz Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, 1988. godina.

Sjaj božanske slave

TRANSFORMACIJA KROZ BOŽANSKU LJUBAV

Nakon što se veći dio moje obitelji smjestio u Londonu, prilično sam ih često posjećivala za vrijeme praznika koje sam imala, dok sam predavala u Sjedinjenim Državama Amerike. Za vrijeme jednog posjeta početkom 1980.-tih godina, otac je otkrio da ja vjerujem u Sathya Sai Babu kao u moga Boga, *avatāra kaliyuge*. Bio je zaprepašten i rekao mi je: “Ne znam u čemu sam pogriješio da ti ljudsko biće nazivaš Bogom. On može biti veliki čovjek, ali Bog je Vrhovna moć – velika energija koja omogućuje da mi svi živimo!” Dakle, on je mislio da ja Bogom nazivam učenog čovjeka – *pāndita*, isposnika – *samnyāsin* i učitelja – *svāmi*. U njegovim mislima ta vrsta ljudi samo je u potrazi za novcem.

Željela sam mu objasniti da je Baba drukčiji i da nas On samo poučava da živimo slijedeći načela istine, ljubavi, ispravnosti, nenasilnosti i mira. Objašnjavala bih da

Sai Baba ne traži novac, već kako da ga podijelimo s onima koji ga doista trebaju tako da im nesebično služimo. U vrijeme kad smo moj otac i ja vodili ove uvodne razgovore, već sam posjetila Puttaparthi i bila sam svjedokom Babinog rada ispunjenog milosrđem. Svojim sam očima vidjela kako je transformirao sela besplatnim obrazovanjem, zdravstvenom zaštitom i hranom za siromašne (kasnije i opskrbom pitkom vodom). Svake godine za vrijeme moga posjeta, vidjela sam da su se ti dobri poslovi razrasli poput gljive u usporedbi s prethodnom godinom. Zaista, Baba me je u velikoj mjeri podsjećao na moga oca i na ono što nas je on uvijek riječju i djelom poučavao.

Konačno sam mogla uvjeriti svoga oca da posjeti Puttaparthi s mojom majkom i sa mnom, da vidi Sai Babu i Njegov rad. Ja sam stigla iz Bostona, a moji roditelji iz Londona. Trebali smo doći i sresti se u Puttaparthiju istoga dana, ali umjesto toga provela sam tri dana u brizi bez ikakvih informacija (zbog ograničenja komunikacije u to vrijeme), prije no što su oni stigli i rekli mi da je njihov zrakoplov imao mehaničkih teškoća i da su morali čekati na Srednjem Istoku na novi zrakoplov.

Navečer po dolasku, moga su oca poslali u spavaonicu za muškarce – u dvoranu za smještaj koja je imala kupaonicu izvan spavaonice, a majka je bila poslana u spavaonicu za žene. Moj je otac doživio jedan od njegovih čestih i snažnih grčeva u nozi, ovaj puta grč je bio posebno snažan. Kakogod neugodno bilo to iskustvo, ono mu je omogućilo da bude svjedokom ljubavi i suosjećanja mnogih poklonika i dobrovoljaca, od kojih su neki bili liječnici. U spavaonici je bilo 50 ili 60 ljudi i kad je moj otac doživio veliku bol, oni su se svi skupili oko njega i brinuli se za njega. Dali su mu čašu slane vode da ublaže njegov grč i tada su mu masirali nogu. To je bilo prvi put da se moj otac suočio s toliko ljubavi i suosjećanja od strane drugih ljudi. To je počelo mijenjati njegov pogled na Babu i Njegove poklonike.

Jednog dana, mama i ja sjedile smo u Poornachandra Hallu gdje je Baba trebao izići na daršan. S naše lijeve strane, većina je muškaraca sjedila na podu (na tradicionalni indijski način), a ja sam vidjela oca kako sjedi na stolcu u redovima koji su rezervirani za one s fizičkim teškoćama (za starije koji ne mogu sjediti na podu i druge sa zdravstvenim teškoćama. Takva vrsta sjedenja bila je na raspoloženju i ženama).

Kad je Svami ušao, ugledala sam Ga kako stoji ispred stolca na kojem je sjedio otac i meni se činilo da se kod njega zadržao dugo. Ali nisam mogla čuti jesu li razgovarali. Kad je daršan završio, upitala sam oca je li imao priliku pitati Babu sva ona pitanja koja je imao, da bi raspršio svoje sumnje, ali on je samo jednostavno odgovorio: “Ne znam što se je dogodilo, ali naprosto nisam mogao govoriti.”

U vrijeme posjeta moj je otac posjetio Puttaparthi i vidio tržnicu. Ondje je susreo ljude za koje je smatrao da žive u oskudici. Oni nisu bili siromašni, ali nedostajale su im stvari više kvalitete. Na primjer, kad je otišao do brijača, primijetio je da je alat koji je on koristio neprikladan. Kao i obično, otac je počeo izrađivati popis svih stvari koje će kupiti i poslati tim ljudima kad se vrati u Englesku.

Jednog dana, dok je obavljao kupovinu u Puttaparthiju, otac je kupio metalni kalendar s fotografijom Svamija u punoj veličini. Babina se fotografija protezala od krune Njegove kose sve do Njegovih stopala. Kalendar je bio izrađen od metalnih pločica, sličnih kartama za igranje, na kojima su bili napisani mjeseci, dani i godine, a koji su bili pričvršćeni na glavnu ploču gdje su se nalazili džepovi u koje je bilo moguće uložiti pločice koje se ne koriste, a bili su smješteni neposredno iznad Svamijevih stopala. Ocu se kalendar vrlo svidio i kupio ih je šest komada, po jedan za svako od svoje petoro djece i jedan za njegov dom. On je svoj kalendar objesio iznad kamina u blagovaonici. Nakon što bi se probudio ujutro, čak i prije no što bi skuhao šalicu čaja, postao mu je obred da ode i promijeni pločicu s datumom na kalendaru, a na kraju svakog mjeseca ploču s mjesecom.

Posjećivala sam svoje roditelje u Engleskoj što češće sam mogla, u vrijeme Božića. Za vrijeme jednoga od tih posjeta, rano ujutro, dok sam s ocem pila čaj, on mi je rekao da pogledam kalendar – posebno Svamijeve oči. Pogledala sam i utvrdila da su Svamijeve oči bile širom otvorene i to sam mu i rekla. Tada mi je objasnio da kadgod bi pogledao Svamijevo lice, Svami bi mu namignuo! Ponekad bi to Svami učinio desnim okom, ponekad lijevim. Otac je to uporno ponavljao. Ja sam se na to smijuljila jer sam znala da mu Svami daje do znanja da On nije samo fotografija ili osoba, već Bog i da je zato prisutan u njegovu domu u Svom energetskom obliku super svijesti, Svoje sveprisutne stvarnosti. Tada sam shvatila da svakoga dana kad je otac mijenjao pločice, istovremeno je i dodirivao Babina božanska stopala!

“Ali, puni *avatār* (Bog koji se ne odvaja kad za sebe odredi ljudski lik), ima dva obilježja koja određuju da je On jedan jedini. Prvo obilježje je: On je prisutan bilo gdje se nalazi Njegov lik (na fotografiji ili na slici). Drugo: On je neodvojivo povezan sa Svojim imenom (i sa svim imenima po kojima ljudi poznaju Boga, sva su imena Njegova).”

Loving God, N. Kasturi str. 360

Otac je preživio moždani udar i dovoljno se oporavio da bi i dalje nastavio uživati, uz pomoć dobre liječničke skrbi, sa svojom djecom i unucima. Međutim, živeći tako daleko od njega, često bih se vrlo brinula za njega, usprkos činjenici što sam znala da se Svami brine za njega. Svami stvarno nije želio da se ja imalo brinem. U listopadu 1986. godine Svami mi je došao u san i rekao: “Ne brini se za svoga oca. Dao sam mu još dvije godine!”

Moj je otac preminuo dvije godine nakon što sam usnila taj san, 22. srpnja 1988. godine. Bilo je vrijeme da preuzme svoju drugu misiju. Nekoliko dana prije njegova odlaska sa životnog puta, on je samo tražio od mene da nastavim živjeti vođena nesebičnim služenjem – *niškāmakarma*. Uvjerila sam ga da ću to i učiniti.

Tijekom toga istog posjeta – a pokazalo se da je to bilo za njegova posljednjeg boravka u bolnici – on mi je rekao nešto vrlo zanimljivo. Rekao mi je da svaki put kad sklopi oči, osjeti potpuni mir i radost. Također je dodao da se nađe okružen svim božanskim likovima iz *Rāmayāṇe* (omiljenoga svetog teksta moje majke, koji je ona dijelila s nama tijekom našeg djetinjstva i uživala u njemu cijeloga života). Ti likovi ne samo da su plesali za oca, već su i razgovarali s njim. Zahvalila sam Svamiju što je uzdigao svijest mog oca kako bi shvatio da je njegov bezoblični Bog mogao doći i da je došao i u ljudskom liku. Moj je otac vjerovao da su likovi iz *Rāmayāṇe* samo povijesni likovi. Sada je shvatio da su to Božji likovi jer su ga posjetili pri kraju njegova svjetovnog života.

Svami kaže da neki dolaze na ovaj svijet plačući, dok se drugi smiju. No morali bismo barem živjeti životom koji će nam dopustiti da odemo s osmijehom, dok drugi plaču! Otac je učinio upravo to. Pred kraj svoga života nalazio se u bolnici u Bromleyu u Kentu, u Engleskoj. Jedne nedjelje, nakon što su ga bolničarke ujutro okupale, glavna sestra mu je donijela njegov pladanj s doručkom i lijekovima. On joj se lijepo nasmiješio i udahnuo posljednji put. Glavna je sestra rekla mom bratu

Subodhju da u njezinoj 50 godišnjoj praksi nikad nije bila svjedok takvom odlasku, kao što ga je moj otac doživio – odlasku sa širokim osmijehom na licu!

-Izvadci iz knjige *Experiencing Sathya Sai Baba* autorice dr. Indra Mohindre.

Bog je sveprisutan. On je prisutan u svakom biću u jednakoj mjeri. Zato bi Ga čovjek morao vidjeti jednako u sebi i u drugima.

-Baba

ISKUSTVO BLAŽENSTVA I ČUDESNO IZLJEČENJE

O. Geethanah

Želio bih podijeliti s vama prekrasno iskustvo kako sam bio na čudesni način izliječen od bolesti srca koja je po život opasna a zove se kardiomiopatija. Bio sam 'predstavljen' Svamiju (ili bolje rečeno, On me je privukao k sebi) u mladoj dobi od samo šest godina. To je bilo 1962. godine. Svamijevu fotografiju kako sjedi na stolcu sa samo nekoliko grmova u pozadini, dao nam je moj stric kad je moj otac bio bolestan i nalazio se na produženom odsustvu s posla.

Dopustite mi da se brzo prebacim na studeni 2003. godine. Nakon što sam se vratio s našega godišnjeg posjeta Prasanthi Nilayamu, navukao sam tešku prehladu i dobio sam antibiotike protiv upale gornjih dišnih putova. Kad su prehlada i upala izliječeni, imao sam poteškoća s disanjem. Morao sam stati kako bi mi se vratio dah, nakon što bih prešao razdaljinu od oko tri do pet metara. Liječnici su mislili da je to posljedica reakcije na antibiotike koje sam uzimao. "Nastavite normalno kao i do sada", bio je savjet koji su mi dali. I ja sam nastavio tako cijeli mjesec dana.

Pred kraj prosinca 2003. godine napravio sam pretragu koja se zove ehokardiogram. Dijagnoza je bila: proširena kardiomiopatija. Faktor izbacivanja krvi bio je 22% (faktor izbacivanja za zdravo srce trebao bi biti oko 60%). Proširena kardiomiopatija je stanje u kojem srčani mišić natekne i pumpanje krvi

postaje otežano. To stvara teškoće u kretanju jer se teško diše i u većini slučajeva vodi do smrti. U mom slučaju do oboljenja je došlo zbog virusne infekcije srca. Nedavno sam pročitao u novinama da su mnogi bolesnici u takvom stanju preživjeli zahvaljujući presađivanju srca.

Nekako zahvaljujući Svamijevoj milosti, odlučio sam da će me optimističan i pozitivan pristup izliječiti. Osjećao sam to i svakome sam govorio da ću se oporaviti. Osjećao sam se vrlo sretnim. Zapravo, liječnik koji mi je bio prijatelj, komentirao je da sam neobično sretan.

Pretrage su pokazale da je funkcija mojih bubrega također poremećena. Razina kreatinina bila je oko 3.5 mg/dL. Bio sam primljen u bolnicu Medicinskog koledža u Trivandrumu (danas Thiruvananthapuram) 5. siječnja 2004. godine. Dali su mi tablete ecospirin kako bi razrijedile krv i stavili me na dijetu za bubrežne bolesnike. Ja sam se uvijek koncentrirao na *ātmana*. Dok sam ja čvrsto vjerovao u svoj oporavak, isto tako sam odlučio da ako Svami želi da umrem, i to moram prihvatiti smireno.

U noći 14. siječnja 2004. godine doživio sam prekrasno iskustvo. Počeo sam osjećati hladnoću. Najprije sam smanjio brzinu ventilatora. Nakon toga sam zatvorio prozor. Ali bilo mi je sve hladnije. Pomislio sam da ću možda umrijeti. Ali nisam osjećao potrebu pozvati liječnike jer, po mojoj prosudbi, nisu postojali nikakvi simptomi s kojima bih ih mogao upoznati. Onda se odjednom nešto dogodilo. Našao sam se u stanju izuzetne sreće (blaženstva). Bila je ponoć. To se stanje nastavilo sljedećih 12 sati. Mislio sam da će život biti 'raj'. Ali točno u 12 sati u podne 15. siječnja (a bio je četvrtak) vratio sam se u normalno stanje što me je pomalo razočaralo. Stanje blaženstva se odjednom raspršilo – naglo kako je i došlo. Prema Svamiju, *ātman* je omotač blaženstva – *ānandamayakośa* i vjerojatno me je stalna meditacija o *ātmanu* dovela u stanje blaženstva.

Sada ćemo doći do dijela kad je došlo do izlječenja. Ujutro (dok sam se još uvijek nalazio u stanju blaženstva), nalaz krvi je pokazao da je razina kreatinina pala sa 3.5 mg/dL na 2,5 mg/dL dok je ehokardiogram pokazao faktor izbacivanja od 58% (kao kod zdravog srca). To je bilo nevjerojatno. No moja sreća nije se povećala kad sam čuo za ta poboljšanja. Moja je razina sreće bila tako visoka da su mi te stvari izgledale beznačajne. I kako sam ja uvijek osjećao da ću se oporaviti,

iznenadno ozdravljenje činilo mi se prirodnim. Bio sam otpušten iz bolnice 17. siječnja 2004. godine.

Vratio sam se svojim aktivnostima, oprezno ali bez brige. Moja je misao vodilja bila: “poduzmi sve mjere opreza, ali nemoj se brinuti”. U noći *śivarśtri* (tijekom veljače ili ožujka) mogao sam sudjelovati u cjelonoćnom pjevanju *bhajana* koje se održavalo u centru grada Thiruvananthapurama. I u studenom 2004. godine posjetio sam poznati hram Sabarimala u Kerali. Da bi se došlo do njega bila su potrebna dva sata uspinjanja.

Neko vrijeme nakon toga, moja supruga Sudha i ja otišli smo u Prasanthi Nilayam. Svami je boravio u Brindavan jedan dan. Mi smo išli uzbrdicom od drva za meditaciju do ceste koja vodi do ureda sveučilišta. Jedan čovjek s djetetom sjedio je uz put. On je rekao da su došli radi operacije na srcu u Svamijevoj bolnici. Dok je sama operacija bila besplatna, trebao mu je novac za slučajne troškove. Dao sam mu novčanicu od 50 rupija (ili 100 rupija) i nastavio svojim putem. On je nakon toga zamolio moju suprugu da mu i ona nešto dade. Rekao je: “Zamoli svoga supruga, on će dati.” Mi smo nastavili dalje, a da mu nismo dali ništa više. Bilo je oko 11 sati prije podne.

Uvečer oko 20 sati isti nam je čovjek prišao ispred ulaska u kantu. Mi smo se kretali prema kipu božice *gāyatrī devī*. Osjećao sam se pomalo ljutim misleći da je taj čovjek došao ponovno tražiti novac. Umjesto toga on je rekao: “Mi smo se molili za vaše zdravlje ispred kipa Gaṇeše. Nećete više imati zdravstvenih problema.” Nastavili smo dalje. Kad smo se ovlaš okrenuli, utvrdili smo da je čovjeka nestalo. Jedva da je ikoga bilo tamo u to vrijeme (jer Svami nije bio u Prasanthi Nilayamu), tako da se nije mogao izgubiti u mnoštvu. Bili smo začuđeni i gledali lijevo i desno zbunjeni. Dobrovoljac organizacije nesebičnog služenja - *sevādāl* prišao nam je trkom i raspitivao se koga tražimo. Nismo mu rekli i nastavili smo dalje. Danas mislim da smo mu mogli reći o čemu se radi.

Zdravstveno stanje moga srca ostalo je i dalje stabilno i bilo je zdravo od tada. Imao sam zdravstvenih poteškoća druge vrste, kao što je bilo zatajenje funkcije bubrega (što sam već prije spomenuo), neurološki i psihološki poremećaji. Sve je to bilo pod nadzorom uz pomoć lijekova i načina prehrane. Postoje mnogi dokazi da je sve to stavljeno pod nadzor zahvaljujući Svamiju koji nije dozvolio da te bolesti uznapreduju.

Znanje o Svamiju predstavlja krajnje 'naslijeđe' koje sam dobio od svojih roditelja. Moj otac, pokojni gospodin Gopala Shenoj, obično je aktivno sudjelovao u aktivnostima Sri Sathya Sai *sevāsamiti* u Thiruvananthapuramu a obavljao je 1970. godine i dužnost predsjednika.

Danas više nije moguće doživjeti fizičku prisutnost Svamija. Ja sam posjetio Prasanthi Nilayam samo jednom nakon što je Svami napustio svoje fizičko tijelo – *mahāsamādhi*. Pokušavam osjetiti Njegovu prisutnost svuda gdje se nalazim i nastojim slijediti Njegova učenja sve više. Svami se jednako tako često pojavljuje u mojim snovima.

Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāhlokāh sukhinobhavantu*.

-Autor je bivši zamjenik direktora projekta *Indian Space Research Organization* – Indijske organizacije za istraživanje svemira, Thiruvananthapuram, Kerala.

BOŽANSKA LJUBAV *BHAGAVĀNA*

Kuppam Vijayamma

Kad napravite rupe u loncu punom nektara, tekućina koja će istjecati iz svake rupe bit će taj isti nektar, istog okusa i mirisa. Jedan Bog koji pruža taj dar također je isti. Danas, sutra, uvijek. On je isti, nema promjene.

“Ljubav nije jednosmjerna. Ona se temelji na načelu uzimanja i davanja”, rekao je Svami. Ljubav je urođena priroda svakoga bića u svijetu. Što više dajete, više primete. Ljubav je bezgranična. Može se doživjeti samo kao recipročni odnos. Ljubav je uvijek mentalni odraz koji zrači unutar njim osjećajima i ispunjava radošću oboje, i Boga i Njegovog poklonika.

Imala sam veliku sreću što sam uživala i doživjela veliku blizinu moga voljenog Svamija, personifikaciju ljubavi. Prije no što sam došla k *Bhagavānu*, za mene je ljubav značila govoriti blago, ponašati se pristojno, davati i služiti s mnogo ljubavi, raditi predano, nesebično pomagati i uvijek, kamogod pošla, biti sretna i vesela poput leptira.

Ali nakon što sam došla k *Bhagavānu*, počela sam shvaćati prvenstvenu vrijednost ljubavi, duboko značenje ljubavi, dubinu ljubavi i nesebičan pristup ljubavi jer nas je tomu osobno poučio i izvježbao nas naš Učitelj ljubavi. Imali smo izuzetnu sreću što smo došli k *Bhagavānu* u tako ranoj životnoj dobi. Meni je tada bilo samo 13 godina. Ali lekcije o Bogu koji istinski voli bile su vremenom otkrivene svakomu od nas - Bog voli vas i Bog je vaš voljeni! To je božanska ljubav, jedina istinska, čista ljubav. To je recipročni odnos, najviši cilj ljudskog života. Tada smo 'On i ja' postali 'mi' što se rasplinjuje u 'mi i mi' smo Jedno.

Živjeti u ljubavi

U vrijeme kad je postojao samo stari mandir i naš mladić *-bala Sai*, 1945. godine, kad smo prvi puta bili na Njegovom daršanu, samo je nekoliko ljudi bilo u mandiru. Društvo je bilo šaroliko, bilo je mladih, ljudi srednje dobi, starih ljudi, svaki sa svojom vlastitom tradicijom, kulturom, vjerovanjima. Naš je mladić *-bala Sai* igrao više uloga: bio je šef bez direktora, glavni menadžer bez zamjenika, bio je menadžer prodaje bez pomagača, liječnik bez bolničarki i bez opreme. Usprkos svim tim različitostima, postojala je tako dobra koordinacija da je sve, od najvećega do najamanjega, prolazilo neometano. Sada razumijem kako je Njegova ljubav za nas postala naša ljubav za Njega. Njegova je ljubav učinila da se sve odvija neometano. Njegova je volja postala naša volja. Bilo je to, kako danas shvaćam, neizgovoreno međusobno razumijevanje da nas Bog želi voljeti izravno, ne kroz neku drugu osobu ili kroz nešto drugo.

Na početku sam pretpostavljala da se sve odvija neometano zbog čudesnog planiranja i primjene našega božanskog Učitelja. Ali taj je zaključak bio pogrešan. Svamijeva ljubav koja je prodrla u srca poklonika činila je čuda. Kad je Svami prosipao svu Svoju ljubav, svi koji su tamo boravili, u jednakoj su mjeri odgovarali. Ali to nije bilo sve, jer svi koji su se našli pod kišobranom Njegove ljubavi bili su usklađeni jedni s drugima uz potpuno razumijevanje. Svi smo mi živjeli kao jedna obitelj, iako su se naše misli razlikovale. Tek nakon mnogo godina shvatili smo da ta ljubav nije bila samo između Svamija i svakog pojedinca koji je tamo boravio, već je ona bila poput mreže u kojoj smo svi bili međusobno povezani. Protjecanje ove povezanosti kroz sve nas činilo je čuda - svi mi koji smo tamo boravili bili smo sretni u svakom trenutku. Ta nas je prekrasna nesebična ljubav, kako nas joj je poučio i usadio u nas Svami, učinila sretnima u starom

mandiru i taj pristup s ljubavlju širio se istom snagom kamogod bismo pošli. Te dragocjene prilike da svakodnevno doživljavamo kako živjeti u ljubavi koju nam je jednom dao Svami, snažno su ostale u nama zauvijek.

Tijekom toga vremena ispunjenoga blaženstvom, bilo je dosta slučajeva nerazumijevanja i sukoba među onima koji su tamo boravili, ali sve se to događalo zahvaljujući vragoljastom ručnom radu našega mladića - *bala* Saija, kako bi nam pokazao da smo skloni uzimati sami sebe preozbiljno. To je bila besplatna zabava koja se održavala svakodnevno i osiguravala priličnu mjeru humora za sve nas, kako bismo se mogli opustiti i dobro se nasmijati. Uvijek kad bi se Svami upleo i razriješio nesporazume uz dozu humora, bilo je to i veliko otkriće za sve one koji su svjedočili takvim Njegovim božanskim igrama – *līlā*, zato jer su se uplitanja i razrješenja uvijek temeljila na Njegovoj ljubavi za svakoga od nas.

Srce ispunjeno ljubavlju boravište je Boga

Dok je Gospod ljubavi tako milostivo hodao polako među nama, razgovarao i primao pisma poklonika, izgledao je poput Mjeseca okruženog zvijezdama. Njegovo je lice blistalo božanskim sjajem i blistavilom neusporedive ljepote. Njegove blage oči i duboki pogled zadivili su sve, prodirući u naša srca. Svamijeva vrhovna ljubav slobodno se širila dvoranom. Jao! Moje su se oči zalijepile za Njegov prelijepi lik. Moje srce se razdiralo. Bila sam potpuno uronjena u radost.

Naš voljeni Gospod poučio je svakoga da radi nesebično. On je rekao: “Djela su glasnija od riječi.” Dokazao je meni i mnogim drugima da nema veće snage ni bogatstva iskustva koje bi bilo nadmoćnije od neizmjerne, duboke ljubavi, bezuvjetno darovane svakome od nas prilikom rođenja što je vrijedan Božji dar čovječanstvu. Dok rastemo, mi učimo mnoge vidove božanske ljubavi, toliko dublje od onoga što svijet misli o ljubavi – ljubavi darovane svima nama, kako bismo otkrili prave dubine božanske ljubavi i ostvarili pravi cilj života – a to je da živimo svaki trenutak šireći ljubav za sve i prema svim bićima.

Gospod prosipa svoju ljubav ma gdje bili. Vaše je srce Njegovo istinsko boravište. Nema potrebe da trčite od nemila do nedraga, od vrata do vrata u potrazi za ljubavlju. Ne postoji određeno godišnje doba za ljubav, nema razloga za ljubav. Slijedeći stope našega Gospoda, Njegovu bezuvjetnu ljubav, posijte sjemenke

ljubavi, pjevajte pjesmu ljubavi, uronite u ocean ljubavi, upućujući Mu iskrenu molitvu:

O, Gospode! Uzmi moju ljubav i neka ona teče u punini predanosti Tebi!
O, Gospode! Uzmi moj um i moje misli i dopusti im da budu u suglasju s Tobom!
O, Gospode! Uzmi moje ruke i dopusti im da neprestano rade za Tebe!
O, Gospode! Uzmi moje sve i dopusti da budem Tvoj instrument koji će Te služiti!

Koje li prekrasne nagrade koja ispunjava dušu, čuti kako naš voljeni Gospod svojim srebrnim glasom pjeva ovu pjesmu o predanosti ispunjenoj ljubavlju!

Kad je um okrenut prema svjetovnim stvarima, to se naziva vezanost – anurāga, a ako je okrenut prema Gospodu naziva se ljubav – prema. Ljubav je plod ljubavi. Ljubav se može usporediti samo s ljubavlju. Ljubav može ponuditi samo ljubav samu. Ljubav se može opisati stihovima pjesme. Nije ju moguće dokazati umom ili izgovorenom riječi. Zato Vede objavljuju da ona nadilazi um i govor. Ljubav nema cijene i neopisivo je dragocjena. Njezinu slatkoću nije moguće nadmašiti. Sveti su tekstovi opisivali piće bogova, nektar – amṛta kao nešto neopisivo slatko. Ali ljubav je mnogo slađa od nektara.

Božanska ljubav krajnji je cilj trajne sreće za poklonike Boga. Imala sam sreće doživjeti ono što se naziva 'Živi da voliš. Voli da živiš.' – od najranije mladosti do starosti, jer je 80 godina prošlo u bujici radosti. Uživala sam u čistoj ljubavi mladog Saija, s Njegovim božanskim djetinjim nepodopštinama i odrasla u razumijevanju dijamanta s mnogo faceta bezuvjetne ljubavi *Bhagavāna* Saija. Sada uživam u božanskoj ljubavi Gospoda univerzuma – *satcakravartin*, Onoga koji je iznad svih bogova i božica – *sarvadevatāttīta*, u ljubavi Saija. Iako su stanja s likom i stanja bez lika različita stanja, nema nikakve promjene u Njegovoj iskrenoj ljubavi. Kad napravite rupe u loncu punom nektara, tekućina koja će istjecati iz svake rupe biti će isti taj nektar, okusom isti, mirisom isti. Jedan Bog koji pruža taj dar također je isti. Danas, sutra, uvijek. On je isti, nema promjene.

Život u blizini Svamija, pjevanje u Njegovu slavu iz dana u dan, ispunjavanje svakoga kutka uma čistim mislima, cijelo nas je vrijeme oblivalo trajnim blaženstvom. Ispijajući Njegovu ljubav koja je poput nektara, naša su tijela, umovi

i duše plesali u božanskoj romansi. Takvo iskustvo ostaje zauvijek između vas i *Bhagavāna*, jer kad se izgubite u Bogu, Bog se izgubi u vama.

-Gospođa Kuppam Vijayamma autorica poznate knjige *Anyatha Saranam Nasti* i mnogih drugih knjiga o *Bhagavānu Babi*.

Kad nešto ne znate, priznajte da ne znate. Ako se pretvarate da znate i pokušavate prikriti neznanje, to je vrlo opasno, posebno za duhovnog tražitelja.

Studentski kutak

DODIR MIDE

Meera Amit Trivedi

Sri Sathya Sai *bāla vikāsa* – već i samo ime nagovještava procvat djeteta. To je oblikovanje mokre gline u prekrasne kipove ispravnosti i ljepote. U vrlo ranim godinama, kad se u velikoj mjeri utječe na dijete, odgoj pomaže mladim umovima da usvoje i njeguju ispravne vrijednosti života, da stječu navike discipline i poštenja koje gotovo više i ne postoje u ovom modernom svijetu *kaliyuge*. Uz blagoslov našega voljenog *Bhagavāna*, naši učitelji – *guru* nastoje usaditi u nas plamen znanja i svijesti jer samo on obećava da će gorjeti sve jačim sjajem jer nas vodi da budemo uzorni muškarci i žene koji teže za etičkim, svrhovitim i mirnim društvom. Teže da usklade um i duh te otklone, kako to moj učitelj naziva, krug šest loših obilježja: ljutnje, pohote, pohlepe, vezanosti, ponosa i ljubomore, da otkriju čisto srce, uvijek spremno služiti bližnjima.

U sedam godina moga putovanja prema božanskom putu, doista mogu osjetiti transformaciju do koje me je to putovanje dovelo. Mogu osjetiti razliku između onoga što jesam i što sam mogla biti. Nikad nisam ni pomislila da će pohađanje nastave jednom tjedno toliko utjecati na mene. Počeli smo s kratkim pričicama s jednostavnim poukama kojima smo svi težili i s igrama vrijednostima koje smo željno čekali cijeli tjedan. Igrama, kao što su uloge, predstavili smo dobre i loše likove, naučili smo ne samo ono čemu nas je sadržaj naučio, već i važnost zajedničkoga, tinskog rada. Otkrila sam da je moja cjelokupna koncentracija i pozornost pojačana igrama pamćenja i kvizovima. Razgovori o pričama i mitovima i naknadno razmišljanje o njima, uvijek su bili satovi koji su u najvećoj mjeri

poticali naše razmišljanje. Uvijek se smatram sretnom jer mi je bilo dopušteno da naučim poznato djelo Adi Śankare 'Bhajagovindam –Štuj zaštitnika' i da se upoznam s ideologijom *Gīte*. Činilo se kao da *Bhagavān* prodire kroz moje najveće strahove i poučava me kako ih prevladati, bilo da se radi o natjecanjima u znanju ili o recitiranju svetih stihova – *śloka*. Ne postoji nijedan dio moga života u kojem program *bāla vikāsa* nije dopustio svoj dodir. Naše svakodnevne molitve i tjedni *bhajani* ispunjavali su me tolikom pozitivnom energijom da sam se morala osjećati blagoslovljenom. Sportski susreti i pjevanje božićnih pjesama predstavljali su samo najveće zadovoljstvo!

Ono što je najviše utjecalo na mene bilo je nesebično služenje u Tata bolnici, kamo smo odlazili podijeliti hranu bolesnicima koji su se liječili od karcinoma i njihovim bespomoćnim obiteljima, što je otvorilo put prema njihovim domovima i utažilo osjećaj gladi te utjecaj vremena, iz dana u dan, za ljubav onoga koga svi volimo. To me je šokiralo u nutrini i učinilo da požalim svaki puta kad sam propustila otići, ili sam se bunila jer nisam dobila nešto što sam željela. Osjetila sam nepodnošljivu tugu i novopronađenu sreću. Jedino što sam mogla učiniti bilo je da se molim Gospodu da prospe Svoje suosjećanje na te jadne ljude u ovom nemilosrdnom svijetu. Moji su osjećaji bili duboki, ali u isto vrijeme, Baba je odigrao svoju kartu i ja sam bila uvedena u koncept djelovanja - *karma*. To je dovelo do toga da doživim osjećaj ravnodošnosti univerzuma. Osjećala sam se duboko zahvalnom za sve što imam i još sam se više trudila da budem uzorna polaznica programa *bāla vikāsa*.

“Nemojte moliti da dobijete ono što volite, već uživajte u onome koje ste dobili.”

I na kraju, ali to nije i posljednje, nemoguće je opisati zahvalnost koju osjećam prema svojim učiteljima – *guru*, koji su obogatili naše živote i promijenili naše besciljno lutanje do božanskog puta ...to je jedini način da se odužimo tim Božjim anđelima koji su došli da osvijetle naše duše u ovom kaotičnom mračnom svijetu te prenijeti plamen znanja i ljubavi svakom biću ili, kao što Svami kaže, utjelovljenjima božanskog duha – *divyātmasvarūpalara*...tako da onog dana kad ćemo stajati ispred Gospodova oltara, On će biti ponosan na nas jer smo transformirali svijet i učinili ga jezgrovitim sadržajem punim ljubavi i ispravnosti.

-Iz djela *Sathya Sai bāla vikāsa: The Path Divine*

Dragocjene izreke

Dolje je navedena jedna važna *Bhagavānova* izreka. Promišljajte o njoj i potražite sljedeće riječi u tablici koja je priložena:

External, attempt, temple, image, pray, feel, wisdom, reveal, crave, material, trivial, rewarded, because, closed.

Do not *attempt* to know me through your external eyes. When you go to the *temple* and stand before the *image* of God, you *pray* with your *closed* eyes. Don't you? Why? *Because* you *feel* that the inner eye of *wisdom* alone can *reveal* Him to you. Therefore, do not crave for *trivial material* objects from me; instead crave for Me and you will be *rewarded*.

Nemojte me pokušati spoznati svojim vanjskim očima. Kad odlazite u hram i stanete pred kip Božji, vi se molite sklopljenih očiju. Zar ne? Zašto? Jer osjećate da vam Ga samo unutarnje oko mudrosti može otkriti. Zato nemojte tražiti od mene bezvrijedne materijalne stvari. Umjesto toga tražite mene i dobit ćete nagradu.

I	C	T	R	I	V	I	A	L	R	C	U	M	S	T	A
N	R	C	P	R	A	Y	E	S	F	N	A	R	R	A	R
C	A	E	A	R	T	N	E	S	E	L	Y	R	T	O	E
L	V	B	E	C	T	O	M	I	E	N	G	E	S	O	V
O	E	E	X	T	E	R	N	A	L	P	E	W	R	N	E
S	M	E	S	I	M	A	G	E	A	G	E	A	A	L	A
E	C	T	E	M	P	L	E	M	E	N	T	R	E	F	L
D	E	T	I	O	T	N	R	I	W	I	S	D	O	M	N
M	A	T	E	R	I	A	L	G	E	R	D	E	V	E	L
T	E	A	C	H	P	O	W	U	I	F	L	D	G	E	O
I	N	G	B	E	C	A	U	S	E	U	C	A	R	S	P

Svamijevi savjeti studentima

Učinite prirodu svojim učiteljem, umjesto da se previše oslanjate na knjige. Golemi univerzum ima za vas mnogo lekcija koje morate naučiti. Neka vaše srce bude vaš učitelj. Cijenite Boga kao svoga najboljeg prijatelja. On vas nikad neće iznevjeriti, za razliku od većine prijatelja koji su s vama u svijetu tako dugo dok su vremenski izgledi dobri. Više volim čuti da ste stekli ugled zbog vašeg ponašanja, nego pohvalu za vašu učenost. Ne računajte koliko novca možete zaraditi zbog akademskih stupnjeva obrazovanja koje ste stekli. Trebate se upitati: “Što dobro mogu učiniti za svoju obitelj? Koju vrstu pomoći mogu pružiti bližnjima?” Svrha obrazovanja nije da nam osigura dobar posao. Ono je namijenjeno stjecanju znanja i mudrosti. Na žalost, obrazovanje je danas povezano s dobivanjem posla i zarađivanjem novca. Morate se kretati među ljudima u duhu prijateljstva i druželjubivosti. Nemojte nikoga mrziti. Slijedite načelo “Pomozi uvijek, ne povrijedi nikad.”

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

FRANCUSKA

Organizacija Ujedinjenih naroda procjenjuje da je u zadnje vrijeme stotine tisuća stanovnika Eritreje izbjeglo pred nepravdom i pritiskom u njihovoj domovini, u sjevernoj Africi, tražeći utočište u Europi. Dirnuti njihovim stanjem, dobrovoljci SSMO iz Belgije i Nizozemske prikupili su materijalna sredstva da pomognu izbjeglicama koji žive u kampovima u sjevernoj Francuskoj. Radeći zajedno s članovima Veurne Sathya Sai grupe iz južne Belgije i Zebrapad Veurne organizacije, koja upravlja skladištem za potrebe izbjeglica, dobrovoljci su prikupili i prevezli raznu robu u skladište u veljači 2017. godine. Članovi SSMO prevezli su svježe povrće i potrebnu hranu cestovnim putem u Steenvoorde u Francuskoj da bi poslužili poklonike iz Eritreje u njihovom dnevnom kampu. Dobrovoljci su nakon toga prevezli preostalu hranu u izbjeglički kamp u Norrent-Fontes gdje su poslužili stotine izbjeglica. SSMO je uslužila tisuće izbjeglica u tom kampu tijekom posljednjih osam godina. Sathya Sai dobrovoljci razgovarali su ljubazno s izbjeglicama i bili su zahvalni za priliku pomaganja koja im je pružena.

INDONEZIJA

1.ožujka 2017. godine šest dobrovoljaca iz Sathya Sai studijske grupe iz Medana počela je zamjenu mosta u selu Dalan Naman u okrugu Kuala, Langkat, Sjeverna Sumatra uz pomoć četiri seljaka i pet radnika. Često korišteni most neophodan je za kretanje između sela Dalan Naman i Sei Penjara. Ovo je već drugi most koji je ekipa zamijenila. Most je bio u stanju potpunog raspadanja, što je dovodilo u opasnost prolaznike jer most nije bio siguran da se njime prelazi. Jedan polaznik visoke škole teško se ozlijedio kad je pao s mosta iz visine od 15 metara. Dobrovoljci su izgradili novi most od čelika visoke kvalitete da osiguraju njegovu čvrstoću. Most dužine 73 metra i širine 2 metra, koji je namijenjen za korištenje pješaka i motociklista, dobio je naziv 'Voli sve, služi svima'. Radovi su završili 11. ožujka, a most je bio svečano otvoren za korištenje 16. ožujka 2017. godine. Tom je prilikom održana svečanost kojoj su prisustvovali lokalni dužnosnici iz sela i članovi Sathya Sai studijske grupe.

HONG KONG

'Domovi kavezi' su na kocke podijeljeni dijelovi u malim stanovima koji se iznajmljuju korisnicima s niskim prihodima, nezaposlenim stanovnicima Hong Konga ili siromašnim doseljenicima iz Kine. Kocke su minimalni životni prostori koji su pregrađeni drvenim daskama, ili kreveti koji su razdvojeni metalnom mrežom. Obično su smješteni u starim i trošnim zgradama na više katova u kojima ne postoje dizala. 'Domovi kavezi' osiguravaju više nego skromne životne uvjete koji mogu biti opasni i higijenski upitni. Od 2004. godine SSMO iz Hong Konga pomaže korisnicima tih 'domova kaveza' svakih šest tjedana, osiguravajući im rižu i ostale potrepštine, uz druženje u ozračju ljubavi. Zahvaljujući napornom radu dobrovoljaca iz SSMO, broj uslužnih osoba porastao je od 30 u 2004. godini na 120 u 2017. godini. Te aktivnosti služenja, koje se sada provode dva puta mjesečno, privlače ljude koji žele služiti potrebitima uz članove SSMO. 22. siječnja 2017. godine, osim riže i ostalih prehrambenih namirnica, skupina je darovala potrebitima i tradicionalne kineske kekse i šarene šalove kako bi dočekali kinesku Novu godinu koja je u znaku pijetla.

POTRORIKO

Sathya Sai institut za ljudske vrijednosti predstavio je novu knjigu koja se sastoji od priča o ljudskim vrijednostima na sastanku koji se održao u Caguasu, Casa del

Ajedrez, 21. siječnja 2017. godine. Knjiga na španjolskom jeziku '*Reflexiones Contadas: Cuentos de Valores Humanos*' sastoji se od 35 priča na temu ljudskih vrijednosti, 20 priča napisali su studenti, šest su napisali roditelji a devet školski učitelji iz Puerto Rica. Među 70 sudionika na predsvlajanju bio je prisutan i Direktor za razvoj iz grada Caguasa, dr. Miguel Virella Espinosa, profesor na Universidad Interamerica de Puerto Rico, koji je predstavio knjigu. Glazbeni orkestar privatne škole North Point Academy of Manati, izveo je prekrasan glazbeni koncert u kojem su uživali svi okupljeni. Bili su zadivljeni kad se jedna polaznica, pogođena visokim stupnjem nijemosti, pojavila na pozornici i naglas pročitala priču koju je napisala, potaknuta podrškom punom ljubavi koju su joj pružali njezini roditelji i predstavnik Sathya Sai instituta za ljudske vrijednosti. O tom događanju pisale su lokalne novine.

RUSIJA

Od 24. do 26. veljače 2017. godine 35 starijih vođa u SSMO Zone 8 održali su svoj godišnji savjetodavni sastanak u St. Petersburgu, u Rusiji. Predstavnici iz Azarbajdžana, Bjelorusije, Kazahstana, Moldavije, Rusije i Ukrajine raspravljali su o radu koji je bio obavljen u Zoni. Ove godine, kao sastavni dio globalnog projekta SSMo 'Služimo planet Zemlja', dobrovoljci su pronašli skloništa za mačke lutalice i pse te su pomagali šetati pse, osigurali su hranu za životinje te popravili i poboljšali opremu u skloništu za životinje. U St. Petersburgu, Sathya Sai dobrovoljci pomogli su obnovu i dogradnju staja i obora za konje, magarce, zečeve, koze, mačke i pse. Konji su uključeni u terapijsko jahanje – hipoterapiju za djecu.

Izrađeni su planovi za sljedeći projekt 'Služimo planet Zemlja' na temu 'Zaštitimo planet'. Stariji vođe u SSMO pozvali su dobrovoljce da zasade barem dva stabla kako bi štitili i hranili majku Zemlju. Raspravljali su također o obavijestima kojima se poziva stanovništvo da sudjeluje na javnim skupovima na temu okoliša. Internet i društvene mreže korišteni su u velikoj mjeri kako bi se stiglo do javnosti.

-Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA - BHĀRATA

Andhra Pradesh: Hram Gospoda Venkatešvare u Tirumali u državi Andhra Pradesh jedan je od najpoznatijih svetišta *vaišnavita* u Indiji. Taj svjetski poznati hram posjećuje više od 30 milijuna poklonika svake godine. Udruga Tirumala Tirupathi Devasthanams (TTD) koja je utemeljena 1932. godine brine se o upravljanju mnogim aktivnostima hrama i drugih svetišta. Mnogo je učinjeno da se hodočasnici osjećaju što bolje tijekom posjeta te da se raznovrsni obredi i svečanosti izvode što neometanije. TTD ima na tisuće zaposlenih i nekoliko odjela koji su zaduženi za osiguranje najboljih usluga koje se pružaju poklonicima.

U prosincu 2015. godine utemeljili su Sri Vaari Seva Cell – ćeliju nesebičnog služenja kako bi se proširile aktivnosti nesebičnog služenja uz uključivanje predanih profesionalaca iz drugih uvažениh dobrovoljnih organizacija. U tom smislu, gospodin Chadalawada Krishnamurthy, predsjednik TTD, posjetio je Puttaparathi gdje su se vodili razgovori s članovima Sri Sathya Sai središnje zaklade. Nakon toga je zaključeno da će Sri Sathya Sai *sevā* organizacija iz države Andhra Pradesh pružiti potrebnu pomoć u obuci dobrovoljaca Sri Vaari Sevaka na sustavnoj osnovi. Skupina koju je predložio gospodin S.G. Chalam, predsjednik SSSSO na razini države, posjetila je Tirumalu da se upozna s raznim vidovima postojećeg sustava, da provjeri što je moguće unaprijediti, vidjeti koju je metodologiju obuke moguće primijeniti, kakva su očekivanja kao i ograničenja. Temeljeno na podacima koje su dobili od TTD, SSSSO je priredila priručnik koji će poslužiti kao vodstvo i dugotrajni program obuke koji je započeo 4. svibnja 2016. godine.

U prosincu 2016. godine gospodin Nimish Pandya, predsjednik SSSSO za područje cijele Indije i gospodin Vijaya Bhaskar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade i ostali, posjetili su Tirumalu gdje su doživjeli toplu dobrodošlicu od strane EO i drugih dužnosnika. Knjižica koja je sadržavala važne prijedloge od strane SSSSO, a odnosila se na širenje Sri Vaari Seva projekta, uspostavljanje centara za obuku, mjere za unapređenje kvalitete služenja i slično, sve je to bilo predstavljeno od strane AIP tom prigodom. Također su bila predstavljena dva CD-a sa snimljenim *bhajanima* posebno pripremljenima za Tirumalu.

Dnevni program *bhajana* i studijskog kružoka – *satsaṅga* nastavio se od strane SSSSO od svibnja do prosinca 2016. godine. Dobrovoljci su prošli obuku s temama kao što su značenje ljubavi i služenja, djelotvornost stalnog prisjećanja na

imena Gospoda, kao i potreba za svakodnevnom duhovnom vježbom – *sādhanā*, čistoćom, kratkim i ugodnim govorom, vegetarijanstvom i sličnim temama. Proučavanje povratnih informacija 430 timova pokazalo je da su ti skupovi bili izvorom iskustva blaženstva. Uočena je značajna razlika, a to su opazili i dužnosnici iz raznih odjela, koja se odnosila na pristup, ponašanje i predanost dobrovoljaca. Do kraja veljače 2017. godine oko 54.000 dobrovoljaca prošlo je kroz program obuke.

Gujarat: 30. ožujka 1967. godine *Bhagavān* je posjetio Navsari, grad u južnom dijelu države Gujarat. Održan je javni skup na mjestu koje je poznato kao Lunsikui igralište gdje su toga posebnog dana deseci tisuća ljudi iz raznih dijelova države Gujarat imali božanski *daršan Bhagavāna*.

Obilježavajući 50. obljetnicu toga događaja, 30. ožujka 2017. godine, Navsari Samithi proslavio je godinu zlatne obljetnice *Bhagavānovog* posjeta s mnogo entuzijazma. Organizirana je velika svečanost da se podsjeti na *Bhagavānov* posjet na tome istome mjestu, na Lunsikui igralištu. Svamijeva nosiljka – *palkhi* bila je lijepo ukrašena i poklonici su ju donijeli u povorci iz Navsari centra na igralište. Preko 5.000 ljudi iz ovog područja sudjelovalo je u toj proslavi. Točno u 17.45 Svamijeva kočija uvezla se na Lunsikui igralište uz zvukove poklonstvene glazbe. Program je započeo u 18 sati. Studenti koji polaze program *bāla vikāsa* izveli su *omkāra* i pjevali *Vede*. U svom uvodnom obraćanju, gospodin Manohar Trikannad, predsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije (SSSSO) na razini države Gujarat, izrazio je dobrodošlicu poklonicima koji su se okupili ovom prigodom i ukratko opisao aktivnosti koje je provela SSSSO Gujarata. Kratka prezentacija, koja je uključivala i fotografije *Bhagavānovog* posjeta Navsari, kao i razne aktivnosti Sai organizacije širom svijeta i Navsarija prikazana je okupljenima.

Svojim melodioznim glasom, dobro poznata pjevačica, gospođa Anita Pandit (sajda) održala je koncert koji je na programu imao poklonstvenu glazbu. Produhovljenu poklonstvenu glazbu pratio je orkestar od 19 glazbenika među kojima su bila dva bivša polaznika Svamijevog glazbenog koledža.

Karnataka: Tijekom posljednjih 18 mjeseci, poklonici iz 19 okruga države Karnataka zajednički su sudjelovali u izgovaranju Sri Sai *gāyatrī mantr*e (*Om sātīśvaraja vidmahe, satya devāya dhīmahi, tannah sarvah pracodayāt*) u 48

centara koje čine Sri Sathya Sai *sevā samiti* i Sri Sathya Sai škole u Karnataki. Oko 6.000 članova izgovorilo je Sai *gāyatrī mantru* više od 23.000.000 puta. To je bilo moguće samo zahvaljujući blagoslovu *Bhagavāna* Babe i zajedničkoj duhovnoj odluci Sai poklonika.

Kako bi obilježili završetak ovoga velikog događanja, Sri Sathya Sai *sevā* organizacija iz države Karnataka organizirala je veliki obred Sri Sai *gāyatrī mahāyāga* u ašramu u Brindavanu, Bengaluru 6. i 7. svibnja 2017. godine. Program je započeo u 16.15 sati 6. svibnja 2017. godine velikom povorkom poklonika nakon čega je slijedilo, obredno kupanje – *rudrābhiṣeka* i drugi obredi uz pjevanje svetih vedskih mantri. Program koji je održan 7. svibnja 2017. godine započeo je u 7.30 pjevanjem *bhajana*, nakon čega je slijedila Sri *gāyatrīhoma*, govori uvaženih predavača i pjevanje vedskih mantra. Bogati ručak poslužen je svim poklonicima po završetku programa.

Manipur: Krilo služenja Sri Sathya Sai organizacije iz Manipura organiziralo je kamp za darivanje krvi na razini države u nedjelju, 9. travnja 2017. godine u Regionalnom institutu za Medicinske znanosti (RIMS) u Lamphelpatu, Imphal. Program je započeo u 10 sati ujutro paljenjem svjetiljke od strane predsjednika SSSSO na razini države Manipur, gospodina H. Manihar Singha, nakon čega je slijedio govor dr. A. Barindra Sharme sa RIMS-a koji je prisutnim poklonicima osvijestio darivanje krvi. Sveukupno je 115 Sai poklonika darivalo 64 jedinice krvi. Uprava RIMS-a zahvalila je Sai organizaciji Manipura na nesebičnom služenju.

Zapadni Bengal: Nacionalna autocesta 55, arterija koja povezuje nizine koje vode do brda iz Siligurija do Darjeelinga, postaje neupotrebljiva za promet nakon kiša zbog klizišta zemlje i prelijevanja kišnice. Kako bi se spriječilo klizanje zemljišta, prelijevanje vode i zatrpavanje odvodnih kanala, zajedničkim se snagama provodi opsežna operacija čišćenja odvodnih kanala u kojoj još od 2007. godine sudjeluje Sri Sathya Sai *sevā* organizacija iz okruga Darjeeling jug i Darjeeling sjever svake godine 1. svibnja.

Ove je godine projekt doživio masovno sudjelovanje više od 3.500 članova među kojima su bili i polaznici programa *bāla vikāsa*, roditelji i dobrovoljci iz organizacije *sevādāl* koji su neumorno radili od ranog jutra do kasno poslije podne.

Kao posebno obilježje i razlika koja je uvedena ove godine, dobrovoljcima iz organizacije *sevādāl* pridružili su se na određenim lokacijama i predsjednik Organizacije za područje cijele Indije, nacionalni potpredsjednik, nacionalni koordinatori i Državni tim iz Zapadnog Bengala u kojem su bili predsjednik Organizacije na razini države, potpredsjednik i koordinatori na razini države. Njihovo je sudjelovanje bilo na dijelu ceste od zračne luke Bagdora iz Darjeelinge i bio je sastavni dio posjeta predsjednika Organizacije za područje cijele Indije Zapadnom Bengal.

OBAVIJEST

Bhagavān je bio jasan u velikom broju slučajeva kada je na nedvoličan i nedvosmislen način izrazio da Njegov odnos s poklonicima nije na fizičkoj razini, već na razini *ātmana*, što znači od srca k srcu i od ljubavi ljubavi. Kako onda mogu postojati neki agenti, mediji ili posrednici između Njega i Njegovih poklonika kad On boravi u našem srcu?

Tijekom održavanja božanskog govora 25. svibnja 1975. godine, za vrijeme održavanja konfrenције *sevādāl* – dobrovoljaca, *Bhagavān* je naglasio ovu istinu: “*Kad netko izvede nekoliko smiješnih trikova govoreći kako je opsjednut Svamijem ili da dobiva poruke od Njega, naši vlastiti članovi organizacije nesebičnog služenja odlaze takvim pojedincima i ohrabruju ih. Kad imate izravni pristup samom Bhagavānu, gdje je onda potreba da odlazite tim 'dvojnim' svamijima?*”, upitao je On.

On je također rekao 25. ožujka 1965. godine: “Mnoge su osobe počele koristiti moje ime u svrhu prikupljanja novca za razne svrhe ili materijal. Ako vam takvi ljudi pristupe, pošaljite ih natrag uz napomenu da je to što oni čine pogrešno. Ja tražim predanost – *bhakti*, vjeru – *śraddhā* i duhovnu disciplinu – *sādhanā*, pročišćenje srca, to je sve. Samo prosjaci traže novac. Ja se nikad neću povezati s onim što je privremeno, onečišćeno, jeftino i opako. Zatim, postoje neki koji objavljuju da sam ja 'prešao u nekoga' i da govorim kroz njega! Oni se pretvaraju da su moja usta i prenose drugima moje savjete i prijedloge, kao da sam ih 'ovlastio', ili kao da ja sam govorim to kroz njih. Poslušajte sada ovo. Ja nikad ne govorim kroz nekoga drugoga. Ja nikad ne opsjedam nikoga niti koristim nekoga

kao sredstvo za izražavanje. Ja dolazim izravno, dolazim ravno, onakav kakav jesam, kako bih podario mir i radost.”

Iskazujući potpuno zanemarivanje *Bhagavānove* poruke u tom smislu, neki sebični pojedinci čine najgnusnije oskvrnuće izdaje samog *Bhagavāna*. Oni su pretvorili Muddenahalli u središte njihovih sramotnih aktivnosti i odlaze u razne dijelove zemlje a putuju i u prekomorske zemlje sa skrivenim motivom da namame nedužne poklonike svojim jeftinim trikovima i prikupe sredstva. Na taj način oni prave sprdnju od same duhovnosti izjavljujući da Svami govori kroz toga i toga, dok pogrešno tumače i izvrću Njegovu poruku kako bi bila prikladna njihovim vlastitim sebičnim ciljevima. Kako je nerazborito reći da je taj i taj opsjednut našim Svamijem, koji je Onaj koji boravi u nama – *antaryāmin* svega! Umjesto da učine napor kako bi slijedili Njegova učenja i ideale, oni se čak upuštaju u najgroznije i prijekora vrijedna djela oponašanja Njegovih kretnji i gestikulacija.

Ono što još više zapanjuje je činjenica da oni koji čine to oskvrnuće stvaraju nevjerojatnu pomutnju u umovima nevinih poklonika širom svijeta. To su neki od takozvanih bliskih poklonika koji su uživali u Svamijevoj božanskoj ljubavi u obilju, dok je On bio u fizičkom liku. Nije potrebno ni spomenuti, nakon što su bili zavedeni njihovim lažnim aktivnostima, omalovažili su sveprožimajuće načelo i načelo po kojem *Bhagavānova* kozmička stvarnost ispunjava sve.

Bhagavān je utemeljio Sri Sathya Sai središnju zakladu 1972. godine imajući u vidu dobrobit društva i s jedinim ciljem pružanja služenja ispunjenog ljubavlju i nesebičnošću širokom krugu čovječanstva. Poklonici su dobro upoznati s obećanjem koje je *Bhagavān* dao božanskoj majci Easwarammi da će uvijek ostati u Puttaparthiju i da će ovu svetu zemlju učiniti središtem Svoje misije kao *avatāra* zauvijek. U skladu s tim On je sam pokrenuo velik broj obrazovnih ustanova i bolnica, osim toga što je pokrenuo razne društvene projekte namijenjene dobrobiti čovječanstva, pod okriljem Središnje zaklade, osiguravajući olakšanje životnih uvjeta i pomoć milijunima ljudi.

Međutim, nakon što je *Bhagavān* napustio fizičko tijelo – *mahāsamādhi*, neki su pojedinci, zbog svoje neizmjerne žeđi za novcem i moći, pali tako nisko da su govorili kako *Bhagavān* luta Muddenahallijem u Svome suptilnom obliku i traži od njih da izgrade škole, koledže i bolnice. Nakon što su odigrali vješto orkestriranu

'predstavu', oni varaju nedužne i lakovjerne poklonike, prikupljajući od njih novac u ime Svamija i pri tome izražavaju prezir svih načela i zapovijedi kojima je *Bhagavān* bio primjer.

Mi, u ime Sri Sathya Sai središnje zaklade, ovime izjavljujemo da Središnja zaklada nema ništa s tim pojedincima kao ni s ustanovama koje oni vode. Poklonike se ovime obavještava da slijede ono što je napisano u ovoj obavijesti upozorenja kao smjernicu od strane Zaklade i da se suzdrže od povezivanja s takvim pojedincima i ustanovama.

-Članovi Sri Sathya Sai središnje zaklade

Zanos je raj

Odbacite privid da ste postali stari i bolesni, ili slabi ili nesposobni. Neki ljudi broje godine, tuguju zbog visoke dobi i tresu se poput kukavica koji se boje smrti. Ali zapamtite, zanos je raj, malodušnost je pakao. Uvijek imajte neki posao kojim ćete se baviti i obavljajte ga tako dobro da će vas on radovati.

-BABA